

ZLATAŃSKI Iskrice

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića, Zlatar i
područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini

BROJ 12, RUJAN 2009.

TEMA BROJA:

OBITELJ + ŠKOLA =

KRUG SRCA

ISKROKOVAČNICA ZLATARSKIH ISKRICA, BROJ 12, RUJAN 2009.

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića, Zlatar,
PŠ Donja Batina i PŠ Martinščina

Izdavač: OŠ Ante Kovačića, Zlatar
Vladimira Nazora 1, 49250 Zlatar
tel.: 049/466-832

e-mail: os-ante.kovacica@kr.t-com.hr

web-stranica: www.os-akovacica-zlatar.skole.hr

Za izdavača:

ravnateljica Rajna Borovčak, dipl. uč.

Glavni i odgovorni urednik:

Natalija Raić, školska knjižničarka

Uredništvo: učiteljica Nevenka Šušljek, učiteljica
Brankica Matijašec, učiteljica Veronika Podobnik -
Stipanec i školska knjižničarka Natalija Raić

Lektura: Nevenka Šušljek, Brankica Matijašec i Vero-
nika Podobnik - Stipanec

Grafičko oblikovanje i prijelom lista: Natalija Raić

Fotografije: autori su navedeni uz fotografije

Učenicima suradnici: Marko Stažnik, 1.r, PŠ Martinščina,
Valerija Mrkoci, 3.a, Matija Preis, 3.a, Ivana Sviben,
3.a, Karlo Bukal, 3.a, Nikola Lončar, 3.a, Nikola Kado-
ić, 3.r, PŠ Donja Batina, Mihael Hudi, 3.r, PŠ Donja
Batina, Sandra Štahan, 4.a, Robert Sviben, 4.a, Mar-
tin Posarić, 4.b, Valentina Varga, 4.b, Dario Miškec,
4.b, Lana Juretić, 4.b, Vedrana Škof, 4.b, Katarina
Grandavec, 4.r, PŠ Martinščina, Mihael Grzelja, 4.r,
PŠ Martinščina, Patricija Škreb, 4.r, PŠ Donja Batina,
Stjepan Haban, 4.r, PŠ Donja Batina, Nikolina Posari-
rić, 5.a, Tonka Sviben, 5.a, Iva Pribošan, 5.a, Dorotea
Kunić, 5.a, Amanades Fijačko, 5.b, Mirjana Keliš, 5.b,
Petra Mikulec, 5.b, Iva Mikulec, 5.b, Monika Kljak,
5.b, Karla Sambolić, 5.b, David Mrkoci, 5.b, Nikola
Ožvald, 5.b, Marko Galić, 5.c, Matea Pakšec, 5.c, Kri-
stina Škof, 5.c, Katarina Varga, 5.c, Jasmina Jajtić,
5.c, Karla Posarić, 6.a, Amalija Parlaj, 6.a, Ana Kle-
mar, 6.b, Dijana Škrlec, 6.c, Tomislav Bartolin, 7.a,
Tijana Runjak, 7.a, Lana Čehulić-Mezak, 7.a, Lana
Pepelko, 7.a, Danira Valenčak, 7.a, Klaudija Hriberski,
7.a, Sara Parlaj, 7.b, Antonija Pozaić, 7.b, Katarina
Jurki, 8.a, Štefica Posarić, 8.a, Ivana Bogi, 8.a, Ana
Adanić, 8.a, Mihaela Hitrec, 8.b, Ivan Delija, 8.b

Učitelji suradnici: Vesna Ceboci, Anita Petanjek Ma-
can, Đurđa Kostanjevečki, Anamarija Korpar, Ljiljana
Mutak, Martina Šrajbek, Zvonko Šarčević, Blanka
Sviben, Svjetlana Mezak, Irena Srebačić, Brankica
Matijašec, Ankica Krajnik, Marijan Posarić, Ana Hudi,
Kristina Fruk, Predrag Ceboci

Vanjski suradnik: Krešimir Varga

Tisak: Prodigital d.o.o., Zagreb

Sponzor: Alfa d.d., Zagreb

Broj tiskanih primjeraka: 140 komada

List zaključen 13. rujna 2009. godine

Tema broja:

OBITELJ + ŠKOLA = KRUG SRCA.....:4

Roditelji kao učitelji; Lutke kuhače; Obiteljska priča;
Naj Dan obitelji; Iz našeg ugla; Ruke moje
majke; Obitelj je najveće bogatstvo

NAŠE ŠKOLE - TO SMO MI.....:11

Naša učenica Dorotea; Vjeronauk u školi; Bili smo
vrijedni; Novi igrači u školskom timu

ŠKOLSKI VREMEPLOV.....:18

Dani kajkavske riječi; Ususret Cerniku; Ususret
Žminju; Kruh - simbol života; Martinje u Martinščini;
Božićno veselje; Kraljevske maškare; Zdravlju u čast

KAD ZVONO NE ZVONI.....:25

Od Krapine do Kumrovcu; Mi volimo crtiće; U potrazi
za knjigom; Čista petica; Korak po korak; Lektira na
Bundeku; Plitvice i Rastoke; I učitelji idu na izlet

KNJIGO(SU)SRETNICA.....32

Zežancije i smijancije sa Sanjom Pilić; Od glave do pete; Pavao Kanižavao; O gospodinu Jembrihu

NAŠE MISLI.....42

Lica prolaznika; Upoznaj me

OBOGAĆENI DUHOM.....37

Humanitarna akcija bez imena za one s imenom

LITERARNE ISKRICE.....43

Haiku

NASMIJANA SMIJALICA..:46

STRIP.....47

Smogovci - Buco u bijegu

NAŠ PONOS.....38

Pjesma nikla iz ljubavi; Ponosni smo; Nastava u knjižnici

NAŠI OSMAŠI.....40

Kad bi bilo; Novi početak; Osmošima

"Uskrs je najveći kršćanski, a i obiteljski blagdan.

Tako smo i mi u razredu, kao jedna velika obitelj, prošli pripreme i običaje uoči Uskrsa. Sve u svemu, jedan divan dan, jedna divna tema, u kojoj smo uživali mi roditelji, a najvažnije, i djeca."

"Kad me moj sin pitao da li želim u tome sudjelovati, pristao sam radi njega znajući da će ga to razveseliti. No, nisam mogao zamisliti da će se i meni svidjeti uloga učitelja i sati provedeni u učionici s djecom." Kao roditelj lijepo je biti ponosan na dijete, ali meni je tada bilo još ljepše vidjeti svoje dijete koje je ponosno na roditelja."

"Prije sam mislila da je moja djevojčica jedina zaigrana i da nikad neće biti ozbiljna i odgovorna. Sad, kad sam bila s vršnjacima svoje djevojčice, vidim da su i oni još jako zaigrani i da je s njima lakše postupati na zabavan i kreativan način..."

Napisaše i snimile učiteljice: Vesna Ceboci i Anita Petanjek Macan

Mame pripremaju uskrsnje kolače

Učenici upoznaju različita zanimanja

OBILJEŽAVANJE DANA OBITELJI U 1. I 3. RAZREDU PŠ DONJA BATINA

Lutke kuhače

...još veće zadovoljstvo i zajedništvo pokazali su u izradi lutke - kuhače. Roditelji i djeca bili su pravi modni kreatori, frizeri i slikari...

Mladi modni kreatori

Dan obitelji smo veoma uspješno obilježili međusobnim ispreplitanjem veselog raspoloženja, opuštajuće atmosfere, ugođaja zajedništva djece, roditelja i učiteljice. Izmamili smo tople i iskrene osmijehe, osjećaje, zadovoljstvo postignutim radom i druženjem.

Posebno smo se radovali radionici, gdje smo upoznali radni dan obitelji koja uzgaja koze i način na koji proizvode kozji sir. Tu je bila prezentacija opreme, kušanja mlijeka, sira te cijeli postupak od mlijeka do sira.

Još veće zadovoljstvo i zajedništvo pokazali smo u izradi lutke - kuhače. Roditelji i djeca bili su pravi modni kreatori, frizeri i slikari. Zajedništvo i veselje završili smo izložbom i slikanjem.

Zajedničkim druženjem učenika i roditelja u štafetnoj igri te zakusci zaokružili smo susret.

1. i 3. razred PŠ Donja Batina i učiteljica Đurđa Kostanjevečki; fotografije iz školske arhive

Tko je bolji u stafeti?

OBITELJSKA PRIČA...

DAN OBITELJI U 2. I 4. RAZREDU PŠ DONJA BATINA

Na početku nam je učiteljica pročitala smiješnu priču o svakodnevnim događajima u jednoj običnoj obitelji. Mnogi od nas su se našli u njoj. Malo bolje razmisivši, svi bismo mogli ispričati jednu takvu priču, pa smo i pokušali!!

Dana 22. svibnja 2009. u 16 sati okupili smo se u našoj školi kako bismo obilježili Dan obitelji. Bilo nas je malih i velikih, starih i mladih, učenika i roditelja, braće i sestara, a sve kako bismo se zabavili i proveli vrijeme za jedno.

Smiješne priče

Na početku nam je učiteljica pročitala smiješnu priču o svakodnevnim događajima u jednoj običnoj obitelji. Mnogi od nas su se našli u njoj. Malo bolje razmisivši, svi bismo mogli ispričati jednu takvu priču, pa smo i pokušali!! Zajedno s članovima svoje obitelji ispričivali smo je dnu najobičniju situaciju iz svojeg doma. Ali, zamijenili smo uloge. Zamislite, mame su glumile nas, a mi svoje mame (bio je tu i je dan ta ta, da ne bi bilo zabune). Svi smo se jako slatko nasmijali sami sebi i svojim nepodopštinama. Upoznali smo se u drugacijem svjetlu, vidjeli se očima naše obitelji.

Mali školski gaj

Poslije odmora preselili smo se u našu „šumicu“, mali gaj u školskom dvorištu gdje smo se počastili slatkišima i sokom te se pripravili za sportske aktivnosti. Prvo smo trebali pomoću žlice napuniti svoju šalicu vodom. Radili smo u paru sa svojim roditeljem. Bili smo mokri, ali nas je sunce brzo osušilo.

Nakon toga, učiteljica je parovima roditelja i djeteta zajedno zavezala noge pa smo trčali „tronogu utрку“. Ne moramo vam pričati koliko nas je bilo na zemlji.

Pantomime

Na kraju smo se igrali pantomime u paru. Djeca su bila pantomimičari, a roditelji su pogađali pojam. Prvo mjesto u igrama osvojile su mama i kći Škreb, drugo mjesto dijelile su mama i kći Mokus s mamom i sinom

Kadoić, a treće mjesto zauzeli su mama i sin Haban.

Umorni smo kre nuli kući tek poslije 18 sati. Koliko smo se zabavili svjedoče fotografije. Sportske aktivnosti su nam bile tako zanimljive i pune emocija da smo na fotoaparat jednostavno zaboravili. Oprostite nam zbog toga.

Sljedećeg dana nastavili smo s uobičajenim radom. U zrak se još osjetilo uzbuđenje proteklog dana i nada da ćemo tako nešto uskoro ponoviti.

Puno vas pozdravljaju učenici, roditelji te učiteljica 2. i 4. razreda iz Batine!

U našem malom školskom gaju

INTEGRIRANI DAN OBITELJI U PŠ MARTINŠČINA

NAJ DAN OBITELJI

U PŠ Martinščina također je obilježen Dan obitelji. Nastava se taj dan održala integriranim sadržajima s gostima u razredu – naravno, našim obiteljima...

NAJ slikovnice

Sve je počelo u 14:00 okupljanjem velikog broja članova obitelji čiji su znatizeljni pogledi davali do znanja pitanje: „Što ćemo raditi?“. Svi smo se smjestili u veliku učionu i nastava je započela.

Započeli smo interpretacijom pjesme o „NAJ obitelji“ koja nam je i bila moto cijelog dana. Nakon kraće analize s učenicima, i članovi obitelji i djeca dobili su upute za daljnji rad, a to je izrada slikovnice Naj obitelj sa svojim članovima. Tako su djeca za svakog člana pisala po čemu je on „naj“ u njihovoj obitelji, a roditelji su na svaki karton crtali po svakog člana. S malo mašte za naslovnicu i uvezom dobili smo prekrasne slikovnice koje, na ravno, nose kući za uspomenu.

Najveća kreativnost roditelja pokazala se u izradi okvira za slike koje su slikala njihova djeca.

NAJ palačinke

Da bi si pripremili obrok, zadatak je dobio 4. razred koji je u kuhinji sa svojim roditeljima pripremao palačinke.

Treći je razred mazao palačinke, a 1. i 2. servirali su stolove kako bi svi zajedno sjeli za naš obiteljski stol i utvrdili gradivo o pristojnom ponašanju i upotrebi pribora pri jelu.

NAJ igre

Nakon nastave u učionu, gdje je zavladao velika vrućina, prebacili smo se na naše igralište na sat tjelesne i zdravstvene kulture koji se sastojao od igara spretnosti, brzine i vještine sa članovima obitelji. Nosili smo u jaja u žlici, trčali pomoću tri nogu, hodali zavezanih očiju, a mame i djevojčice su najveću spretnost pokazale u pucanju na gol.

Sve smo završili evaluacijom cijelog dana i pokazalo se da su i roditelji i djeca vrlo zadovoljni našim integriranim danom, pa su čak i predložili neke zajedničke aktivnosti: nastava u prirodi, igre svaki drugi petak, izrada maski i božićnih ukrasa, pa čak i nogomet mame - tate.

Tko zna, možda se slijedeće godine vidimo na našoj utakmici!

Započeli smo interpretacijom pjesme o „NAJ obitelji“ koja nam je i bila moto cijelog dana...

Roditelji su na svaki karton crtali po jednog člana obitelji, a djeca su pisala po čemu je on „naj“

Učenici pripremaju NAJ palačinke

Učenici i djelatnici PŠ Martinščina

Igre spretnosti, brzine i vještine sa članovima obitelji

IZ NAŠEG UGLA.

...klupe u učionici bile su složene u dvije cik-cak linije, a na njima su izložene stajale naše slikovnice, okružene mirisnim laticama ruža i bijelim glavicama poljskih ivančica koje su poput sitnih sunašca ispunjale prostor toplinom. Sve je tako snažno i opojno mirisalo...

Tema obitelji u II.a i II.b razredu provlačila se kroz različite sadržaje nastavnih predmeta od IX. do V. mjeseca ove školske godine u obliku koncentričnih krugova čiji se radijus povećavao iz mjeseca u mjesec.

Obiteljsko stablo

Prvi susret s temom ostvarili smo u IX. mjesecu kroz nastavnu temu Obitelj i rodbina u sklopu prirode i društva. Djeca su, koristeći dotadašnje iskustvo i spoznaje iz vlastitog doma, proširivala svoje znanje odnosima ravnopravnosti i podjele zadatka unutar obitelji. Osobito smo izgrađivali potrebu za zajedništvom, ljubavlju, uvažavanjem, odgovornošću i toplinom u roditeljskom domu, te proširivali krug spoznaje i srca na članove rodbine. Djeca su izradila obiteljska stabla, a kasnije ih proširivala članovima rodbine s majčine i očeve strane na satovima likovne kulture. Svaki rad je uz pjesmu lakši i ljepši pa smo pjesmice obiteljskog sadržaja u glazbenoj kulturi ispreplitali sa sličnom tematikom umjetničkih tekstova iz naših čitanki za hrvatski jezik.

NAJ - RAZRED

Tu smo se susreli s novim malim projektom, opet proširujući temu obitelji, na razred kao veliku školsku obitelj - „NAJ-RAZRED“. Kao pravi mali kreativci ostvarili smo marljivim zajedničkim radom razrednu slikovnicu „NAJ – RAZRED“ u kojoj se svaki član razredne obitelji predstavio autportretom i napisao u čemu je on NAJ – ČLAN naše NAJ- RAZREDNE OBITELJI. Uradak je bio uspješan - veseo, razigran, dječje iskren, neiskvaren i duhovit.

Autoportreti i slikovnice

Tek što smo ostvarili taj projekt pred nama se ukazao novi izazov – kako razveseliti naše najdraže - mame i tate, seke i brace tijekom Dana otvorenih vrata naše škole. Uslijedilo je puno dogovaranja, predlaganja i odabiranja najboljih ideja nas samih kako urediti našu učionicu koja će tog dana postati pravi izložbeni prostor da bismo roditelje ostavili „bez daha“! Odlučili smo, budući da smo se već dokazali kao mali kreatori zajedničke razredne slikovnice, upotrijebiti stečeno znanje i iskustvo u izradi individualnih obiteljskih slikovnica! Tako će svaki učenik II.a razreda izraditi slikovnicu pod naslovom „NAJ-OBITELJ“, u kojoj će

crtežom predstaviti svakog člana svoje obitelji i napisati u čemu je najbolji u obitelji, a svaki će učenik II.b razreda izraditi slikovnicu pod naslovom „94 U MOJOJ OBITELJI“ u kojoj će prikazati kako svaki član njegove obitelji postupa u slučaju kad se ozlijedi i zatreba pomoć, ohrabrenje, utjehu. Posla je bilo puno, ali smo ga značajki i zdušno odradili. Kako bi svaki član naših razrednih obitelji, tj. autor slikovnice, bio vizualno predstavljen svim roditeljima (našim dragim gostima tog dana) odlučili smo naše razredne panoje ispuniti našim autportretima koje smo izradili na satu likovne kulture (s potpisom - da ne bi bilo zabune)!

Uslijedilo je puno dogovaranja, predlaganja i odabiranja najboljih ideja nas samih kako urediti našu učionicu koja će tog dana postati pravi izložbeni prostor da bismo roditelje ostavili „bez daha“!

Slikovnice su bile tu, portreti spremni za pano...ali kako postaviti izložbu kako bi bila drugačija od svega već viđenog?!? Postavljanje izložbe je postao zadatak učiteljica, a naš je bio skupiti najmirisnije latice iz cvjetnjaka koji krase naše obiteljske okućnice. Nije nam baš bilo jasno što će one s tim mirisnim darom prirode učiniti, ali sigurno će smisliti nešto dobro...

To smo prepustili njima, a onda smo se udruženim snagama „bacili“ na uvježbavanje scenske igre na temu „Moja obitelj“. Opet je bilo pjesme, plesa i muke – kako ne bi bilo bruke!

Veliki dan!

Napokon je stigao i taj VELIKI DAN! Sve je bilo spremno . U Sokolani smo odradili generalnu probu (lijepi izvana i iznutra)- vidno uzbuđeni i nestrpljivi, zatim smo odjurili u školu na užinu i usput dotrčali do vrata učionice, virnuti izložbu. Kad ona....zaključana?!?! Ništa nam više nije bilo jasno! Učiteljice su se na sve naše upite samo zagonetno smješkale, govoreći

kako je ono unutra iznenađenje i za nas! Nisu otvarale vrata - niti milimetra! Vratili smo se u Sokolanu gdje je ubrzo počeo i program za naše mame i tate, seke i brace. Nakon scenskog nastupa prvih razreda, došao je red i na nas! Bili smo jako uzbuđeni, neki su drhturili od treme, a neki od nestrpljenja... Nastup je bio uspješan!

Mirisna izložba

Zajedno s roditeljima smo stigli u školu. I gle - vrata učionice su bila širom otvorena! Pojurili smo ispuštajući maminu i tatinu ruku i istali u čudu...

Klupe u učionici bile su složene u dvije cik-cak linije, a na njima su izložene stajale naše slikovnice, okružene mirisnim laticama ruža i bijelim glavicama poljskih ivančica koje su poput sitnih sunašca ispunjale prostor toplinom.

Sve je tako snažno i opojno mirisalo... Čak i glagoljaški inicijali naših imena na glinenim pločicama izloženi na polici ispod panoa s portretima, kao da su plutali u moru mirisnih, šarenih latica... Na to su stigli i naši roditelji.

Sretni obojani dlanovi

Nakon toliko uloženog truda nije moglo uslijediti tek razgledavanje i predaja slikovnica roditeljima (koji su s velikim zanimanjem obilazili klupe i listali naše uratke) – to zadovoljstvo na njihovim licima i sreća u našim srcima, moralo se trajno zabilježiti za budućnost. Zajedno smo izašli u školsko dvorište, razmotali dugu traku bijelog, čistog platna (kao što samo djetinjstvo može biti) i na njemu otisnuli SRETNE OBOJENE DLANOVE svih nas – naših obitelji i škole jer -

ŠKOLA – to smo MI!

Učenci II.a i II.b razreda i njihove učiteljice: Blanka Sviben i Svjetlana Mezak; snimila Blanka Sviben, učiteljica

Svi mi volimo svoje majke. Svatko od nas misli kako je njegova mama najbolja, ali rijetko tko kaže kako njegova mama ima zlatne ruke. Upravo ja mislim da moja mama ima zlatne ruke koje rade čuda. U trenucima kada sam bolesna moja me mama miluje svojim nježnim rukama, a ja gotovo zaboravim na bol ne znajući jesam li ozdravila ili sam sretna što me obasipa toplinom i nježnošću.

Navečer, kada gledam televiziju, najdraže mi je sjesti u majčino krilo. Tada se osjećam zaštićeno kao malo lančane, a mama me zagrlila rukama i nježno me stisne u svoje njedro.

Ruke moje mame stalno su u pokretu. Marljive su i hitre. Često se pitam kada to sve stignu. One jure od jutra do mraka. Za čistoću, kuhanje, pečenje kolača, pikanje goblena, crtanje, uređivanje cvjetnjaka kuće i okućnice... zaslužne su ruke moje mame. Još mnogo toga svaki dan obave. Čovjek bi pomislio da su te ruke grube od radova raznih. Ali ne, moja mama ima nježne i uvijek uređene ruke! Svakome ona ruku pruži rado, svakome u nevolji pomogne i nikada joj teško nije. Ruke su njene vješte. Rado u ruku olovku primi, potegne nekoliko crta i, eto, predivni crtež naslika. Ponekad, samo kada se razljuti, njezina ruka zna biti snažna. Tada me rukom čvrsto zgrabim, a ja odmah znam da nešto sa mnom nije u redu. Bitno je da me rukom ne tuče. Svaka je ruka važna, svaka je na svoj način snažna, ali meni su najvažnije nježne ruke moje mame, uvijek spremne puno ljubavi dati i nježno me zagrliti.

Sandra Štahan, 4.a

Ruke moje

MAJKE

Ruke moje majke
k'o da su od bajke.
Kad me rukama miluje,
k'o da me u srce dodiruje.

Za mene rukama puno radi,
kako ne bi patio od gladi.
Zato ja mamu puno volim
i njenim rukama nikako da odolim.

Nikola Lončar, 3.a

Likovni radovi: učenici 3. razreda

IZ UČIONICA 3. I 4. RAZREDA OŠ ZLATAR

OBITELJ je najveće BOGATSTVO

Obitelj. Svi trebamo obitelj. Ja imam obitelj. I moji prijatelji imaju obitelj.

Obitelj se obično sastoji od roditelja i djece, ponekad i bake i djeda. Obitelj bi uvijek trebala biti složna, čak i u teškim situacijama. Svi bi se trebali slagati i biti jedni uz druge kao što glasi poznata izreka: „Svi za jednoga, jedan za sve!“. Članovi obitelji se međusobno ne bi smjeli svađati, vrijeđati i biti bezobrazni jedni prema drugima kao što je slučaj u mnogim obiteljima. Trebali bi se poštivati i biti sretni što imaju jedni druge. Kada je netko od članova obitelji u teškoj situaciji ili ga muči neki problem, ostali članovi bi mu trebali pružiti potporu i pomoć. U obitelji bi, umjesto mržnje, svađe i vrijeđanja, trebala vladati ljubav, sloga, poštovanje i mir. Život članova obitelji trebao bi biti prožet toplinom i pun veselih trenutaka. Najveselije je kada se okupi cijela obitelj i prijatelji pa zasvira glazba i počne se plesati i pjevati. Nažalost, mnoga djeca neće doživjeti to veselje. Siročad, djeca iz domova i napuštena djeca, djeca koju je obitelj ostavila na cjedilu, nikada neće doživjeti to veselje, tu radost i sreću kada je obitelj na okupu. Kada malo bolje promotrimo, možemo zaključiti da smo mi, koji imamo obitelj, podareni predivnim darom, darom neprocjenjive vrijednosti. Podareni smo najvrjednijim bogatstvom – obitelji.

Obitelj je vrijedna, toliko vrijedna da se ne može opisati riječima. Obitelj je uvijek tu, u dobru i u zlu.

Robert Sviben, 4.a

Iz učionice 3. razreda...

Tjedan dana prije obilježavanja dana obitelji u 3.a razredu održana je likovna radionica s roditeljima; radionicu je vodila gospođa Martina Štahan (gornje dvije slike)

Prekrasne mobile izradio je 3.b uz veliku pomoć gospođe Maje Lukavečki (donja slika)

Fotografije iz školske arhive

Moja obitelj

Ima nas mnogo. Predstavim ću ih i vama da ih bolje upoznate. „Glava naše obitelji“ je moj tata Tomislav. S njim bih se mogao igrati po cijele dane, šteta što nemamo toliko vremena. Volim ga svim svojim srcem. Moja mama Karolina peče najbolje kolače jer su napravljeni s mnogo ljubavi. Eeee, tu su i moja braća. Moja dva brata, Karlo i Luka. Oni su uvijek uz mene i stalno si pomažemo. Imam dva najbolja brata! Moje seke Hana i Lana su nekad dosadne, stalno nešto od mene traže. Ipak, one su još male i jako ih volim.

Najviše volim kad smo svi zajedno jer se tada najbolje zabavljamo.

Matija Preis, 3.a

Moj tata

Moj tata zove se Stjepan. Ima kratko ošišanu tamnu kosu. Njegove su oči smeđe boje. Moj tata je stolar. On može od drva svašta napraviti. Jako se veselim vikendu. Tada se moj brat i ja možemo poigrati s tatom. Nedjeljom često pečemo roštilj ili odemo na sladoled. Kad sam tužna, tata me uvijek razveseli lijepim riječima. Kad trebam pomoć iz matematike, vrlo rado mi pomogne i objasni. Ja volim svog tatu i drago mi je kad i ja njemu mogu pomoći.

Valerija Mrkoci, 3.a

Moja mama

Moja mama je meni draga. Ima smeđe oči koje sjaje kao sunce. Kosa joj je lijepa, smeđa, mekana kao pera. Lice joj je glatko, lijepo i mekano kao cica maca. Hod joj je velik, brz, lijep kao dragulj. Stas joj je deo i visok. Ona je radosna. Ruke su joj meke, drage, sretno i pune ljubavi. Usta su joj sretna, mekana, draga i crvena kao ruža. Ja volim svoju majku zato jer me grli kao bijela golubica. Ja volim svoju majku.

Nikola Kadoić, 3.r, PŠ Donja Batina

Iz učionice 4. razreda...

U pradjedovoj kući

Srca od gline za drage goste

Mamićini i babićini kolači

Naša učenica DOROTEJA

NASTAVA U KUĆI

Doroteja je učenica naše škole, a po čemu je posebnija, napisala nam je sama...

Zovem se Doroteja i učenica sam 5.a razreda. Ja sam samo malo posebnija, jer imam uza sebe Doroteju 2.
To je moj aparat koji diše zajedno sa mnom.
Mi uvijek moramo svugdje zajedno, čak i spavamo zajedno.
Imam školu u kući i jako mi se sviđa.
Posjećuju me moji učitelji, moji prijatelji iz razreda, a moja prva učiteljica postala mi je jako dobra prijateljica.
Često je kod mene i jako ju volim.
Svi me jako maze i paze.
Hobi mi je surfanje Internetom i najčešće posjećujem stranice o psima i macama.
Pse volim najviše, za to i imam dva psa: Pupija i Flokija.
Imam i ribice.
Volim knjige i filmove o životinjama i najradije bih provodila vrijeme s napuštenim životinjama.

Napisala i nacrtala: Doroteja Kunić, 5.a, fotografije iz školske arhive

Posjećuju me moji učitelji i moji prijatelji iz razreda

NAŠA ŠKOLA U GOSTIMA

Vjeronauk u školi

Učiteljice su predstavile rad naše škole govoreći o prošlosti zlatarske osnovne škole, za školstvo značajnim i uglednim ljudima našega kraja, Danima kajkavske riječi, Zboru malih pjesnika i Kajkavskim popevkama, uspjesima djece i radu učitelja...

Početak godine našu je školu posjetio velečasni Ivica Zlodi. Uputio je poziv ravnateljici da predstavimo školu u emisiji Vjeronauk u školi na Radiju Mariji.

Dva tjedna prije emitiranja emisije snimljene su odabrane pjesme i recitacije u izvođenju pjevačkog zbora, folklor i recitatora naše škole. Emisija je predviđena za 26. 02. 2009. pa su se na emitiranje emisije uživo u Zagreb uputile učiteljice razredne nastave Blanka Sviben i Vesna Ceboci te učiteljica glazbene kulture Josipa Hoppek. Predstavile su rad naše škole govoreći o prošlosti zlatarske osnovne škole, za školstvo značajnim i uglednim

ljudima našega kraja, Danima kajkavske riječi, Zboru malih pjesnika i Kajkavskim popevkama, uspjesima djece i radu učitelja.

O početku suradnje

Recite nam kako je uopće došlo do suradnje?

Učiteljica Ceboci: Velečasni Ivica Zlodi, inspektor za vjeroučitelje, posjetio je našu školu te prisustvovao satu vjeronauka učiteljice Anite Martinić i nadasve ostao oduševljen njezinim radom te radom cijele škole. Malo je razgleda o školu i porazgovarao s ravnateljicom te nas je pozvao da gostujemo u njegovoj emisiji i predstavimo OŠ «Ante Kovačića».

O školskim uspjesima

O čemu je bilo riječi u emisiji?

Učiteljica Ceboci: Pa pričalo se o samom smještaju Zlatara i škole, broju učenika i djelatnika, organizaciji nastave. Bilo je govora o povijesti škole, o počecima podučavanja djece u Zlataru. Spomenuli smo o učitelje - orguljaše, časne sestre te prve učitelje.

Također smo razgovarali o planovima i programu škole danas i u budućnosti. Govorili smo kako naša škola ima uspjeha na državnom i međunarodnom nivou, kako smo ponosni na naše mentore i savjetnike: Ninu Posarić, Jadranku Fuček, Josipu Hoppek, Zlatu

Leljak - Pavleković i moju maleknost.

Naravno, dičim o se i postignućima djece na Lidranu, njihovim likovnim radovima, pjevačkim sposobnostima, folklorom koji postoji od ove godine.

Koje školske projekte ste spomenuli?

Učiteljica Ceboci: Spomenuli smo Školski preventivni program koji se provodi kroz razrednu nastavu s ciljem da se djeca razvijaju u samostalnu i zrele osobe koje imaju negativan stav prema uzimanju sredstava ovisnosti - pušenju, uzimanju droga i alkohola.

Razgovarali smo o Otvorenom danu škole s temom Moja obitelj koji ima za cilj predstaviti različite načine rada i aktivnosti učenika u školi.

Zatim, projekt Veliki za male - mali za velike, koji je ujedno i prevencija školskog neuspjeha kod darovitih učenika osnovne škole i poticanje učenika srednjih škola na volontiranje - instrukcije.

Spomenuli smo suradnju s roditeljima i lokalnom zajednicom koji nam pružaju stalnu financijsku pomoć i potporu u realizaciji društvenih i kulturnih zbivanja kojih je škola nositelj.

Ovi projekti se odnose samo na ovu školsku godinu ili će se provoditi i sljedećih godina?

Učiteljica Ceboci: Evo moram reći da su u ove projekte uključeni svi učitelji i učenici, stručni suradnici, stručna služba, volonteri iz srednje škole, roditelji prvih razreda te njihove razrednice i ne mislimo se zaustaviti na ovoj školskoj godini. U planu nam je dovršiti započete projekte i sljedećih godina, kao i započeti neke nove.

Školski zbor je naš ponos

Školski zbor je naravno popratilo gostovanje u ovoj emisiji.

Učiteljica Hoppek: Naravno, školski zbor je naš ponos, te nas je i ovaj put lijepo predstavio.

Je li bilo govora o vašem uspješnom radu?

Učiteljica Hoppek: U emisiji smo popričali o uspješnom radu zlatarskog školskog zbora i kako smo već 24. godinu za redom osvajali odličja na državnom natjecanju. Dotaknuli smo moje stvaranje za festivale, učesće na Festivalu dječje Kajkavke popevke. Lijepo je raditi s djecom, posebno kada znate da imate potporu škole, ravnateljice kao i kolega, zatim roditelja i ostale

zajednice. To je garantirana formula za uspjeh. Nadam se da ćemo i u buduću biti tako uspješni na svim važnijim natjecanjima kao i raznim svečanostima i drugim manifestacijama koje škola organizira i u kojima sudjeluje.

Kakve dojmove nosite s gostovanja u emisiji?

Učiteljica Sviben: Jako zanimljivo i neobično iskustvo, jer nemamo uvijek priliku gostovati u radio emisiji. Moram reći da su nas lijepo dočekali i ugostili.

Nema ništa ljepšeg nego kad se lijepa pjesma spoji s još ljepšom i osjećajnijom interpretacijom...

Dva tjedna prije emitiranja emisije snimljene su odabrane pjesme i recitacije u izvođenju pjevačkog zbora, folkloru i recitatora naše škole

O Danima kajkavske riječi

O čemu ste razgovarali?

Učiteljica Sviben: Bilo je razgovora o mom vođenju dramske družine koja, nažalost, više ne postoji. Pričali smo o tome kako je škola Zlatar 8 godina uzastopce nastupala na Lidranu, samo nikad nismo došli do državnog natjecanja jer je uvijek novac bio problem. Naše skupine su bile mnogobrojne, ponekad i do 30 djece pa to jednostavno nismo mogli financirati.

Razgovarali smo i o Danima kajkavske riječi. Ta manifestacija će na jesen slaviti 40 godina postojanja, a to nije mali jubilej. Pričali smo o „Zboru malih pjesnika“ i kako uređujem njihovu zbirku. Svake godine na natječaj pristizhe preko 300 pjesama koje je izabrao

stručni žiri, a sad ćemo zbirku u potpunosti s likovnim radovima s izložbe „Čovjek čovjeku“. Spojit ćemo pisanu i s likovnu riječ.

Koja je razlika između „Zbora malih pjesnika“ danas i nekada?

Učiteljica Sviben: Nekada su autori pjesama, čije su pjesme bile objavljivane u zbirci, dolazili samo kao naši gosti, a naši bi učenici i interpretirali njihove pjesme. Autori bi slali snimke s 3 različite interpretacije svoje pjesme (jer kao što svi znamo – kajkavski nije svugdje isti), te bi naši učenici to uvježbavali do savršenstva. Zato je mnogo lakše danas kada autori sami čitaju svoje pjesme, jer nema ništa ljepšeg nego kad se lijepa pjesma spoji s još

ljepšom i osjećajnijom interpretacijom. **Postoje li naznake za buduću suradnju s Radijom Marija?**

Učiteljica Ceboci: Velečasni Zlodi nas je već jedanput nakon gostovanja u emisiji posjetio. Taj posjet mu je bio usput i rekao je kako ćemo se vidjeti na Danima kajkavske riječi i kako će se promicati vjerski odgoj u školi u suradnji s vje roučiteljima. Također je spomenuo kako planira pozvati grupe učenika koji bi gostovali u emisijama Radija Marije. Nadamo se da se suradnja neće prekinuti i kako ćemo se i nadalje pokazati u najboljem svjetlu.

Razgovarale: Mihaela Hitrec, 8.b i Irena Srebačić, prof.; fotografije iz školske arhive

UREĐENJE INTERIJERA I EKSTERIJERA ŠKOLE

BILI SMO VRIJEDNI

Radova u školi i oko škole bilo je puno, a puno je bilo i ljudi dobre volje koji su donacijama ili svojim vrijednim rukama pomogli da naša škola zabljesne novim sjajem. Evo par kratkih podsjetnika...

...iz školskog dvorišta

Usljed problema koji su se javljali zbog mnogobrojnih stabala, bilo je nužno posjećiti dan dio školskog parka. Naime, drveće je bilo natrulo, preblizu posađeno te je dizalo instalacijske cijevi i uzrokovalo pucanje fasade na sjevernom zidu dvorane za TZK, kao i začepljenje odvodnih žljebova. U odličnoj suradnji škole i roditelja sječu i odvoz stabala organizirao je gosp. Andrija Kadoić iz Donje Batine, na čemu smo mu u beskrajno zahvalni. Kada je taj problem otklonjen, gradonačelnik grada Zlatara, gosp. Marijan Đurek, omogućio nam je financiranje mehanizacije za vađenje panjeva.

No, to nije sve. Pri uređivanju školskog dvorišta, odnosno navoženju zemlje s južne strane škole, pomogao je gosp. Branko Šumiga. Šljunak za drenažu oko južnog zida zgrade donirao nam je direktor tvrtke „Konstruktor Zlatar“, gosp. Zoran Zeba, a travu za sijanje gosp. Darko Lisak.

Uz Dan planeta zemlje škola je pokrenula EKO AKCIJU skupljanja plastične ambalaže. Akcijom je obuhvaćen cijeli grad Zlatar, a novac će biti upotrijebljen za kupnju ograde te sadnica cvijeća i ukrasnog bilja za školski park.

...iz zbornice

U službenom dijelu zgrade izmijenjene su zavjese, obojane radne sobe i zbornica. Renoviran je i sanitarni čvor za učitelje, gdje je postavljen novi prozor i nova keramika, zahvaljujući donaciji gosp. Darka Šake i dobroj volji i vrijednim rukama gosp. Viktora Macana iz Mača.

...iz male školske garderobe

Donacijom gosp. Ivana Plancutića izgrađena je mala školska garderoba za potrebe zbora i folkloru. Odmah smo je napunili narodnim nošnjama za folklornu skupinu i novim bluzama i hlačicama za zboruše. Tkaninu za narodne nošnje i bluze za zboruše donirao je gosp. Milan Preis, a uslugu šivanja poklonio nam je gosp. Toni Bajzek, direktor Preventa. Hlačice za zboruše donirala je vlasnica trgovine Šumiga, gospođa Ane Mari Šumiga.

Velečasni Ivica Zlodi i naše učiteljice u eteru

Moja suvremena škola

Oh, kakvu bih ja školu željela! Veselu, šarenu, razigranu i luckastu!

Umjesto ocjena dijelili bi se bomboni - slatki za petice, kiseli za dvojke. U razredu bi ploča šetala, kreda bi sama pisala, a spužva sve sama brisala. Stolovi i stolice bili bi crvene boje i slušali bi zapovijedi moje, a ja bih bila njihova kraljica. Na klupama bi nas čekali naši mezmimci – mace, psići, kornjače i ribice. Ja bih imala kornjaču koju bih dotakla čarobnim štapom, a ona bi narasla i nosila me školskim hodnicima. Na prozorima bi rasle banane, na vratima bi sazrijevale jabuke. Zadaću ne bih pisala, jer bi se pisala sama. Satovi bi bili kratki, ali slatki...

Čarobna bi to bila škola, samo još nisam otkrila formulu koja bi to ostvarila...

Amalija Parlaž, 6.a

...iz školske dvorane

Uz pomoć Krapinsko-zagorske županije i dodijeljenih investicijskih financijskih sredstava škole pokrenuta je akcija sanacije stropa u dvorani za TZK. Demontiran je stari, dotrajali strop od trstike kao i stare električne instalacije i rasvjetna tijela. Dvorana je s novim stropom i instalacijama dobila sasvim novi izgled, obojana je i postavljene su nove drvene zaštite za radijatore. Gosp. Ivan Plancutić donirao je školi dva rukometna gola, iza kojih su postavljene zaštitne mreže na zidove.

Postupak sanacije nastavlja se i tijekom ljetnih praznika kompletnim preuređenjem muške i ženske svlačionice i pripadajućih sanitarnih prostora. U potpunosti će se izmijeniti pločice, stolarija, tuševi te ostala sanitarna oprema, a slijedeći veliki zahvat uslijedit će u ljetnim mjesecima, kada će se postaviti moderne sportske podloge od vibrirajuće podloge i hrastovog parketa.

...iz učionica

Postavljeni su klima uređaji u matematičku i informatičku učionicu, te novi laminatni podovi u učionici za matematiku, fiziku, glazbenu i likovnu kulturu te u kabinet za njemački jezik. Postavljanje laminata ostvarilo se suradnjom škole i nekoliko roditelja koji su pomogli i u kupnji namještaja za 30 učenika. U kabini za informatiku, na novom prozoru na stubištu i prozorima u holu postavljene su trakaste zavjese.

...iz područnih škola

Završen je iskop starog drvenog poda i pjeskovite podloge te betoniranje novog poda u dječjoj blagovaonici u PŠ Donja Batina. Naime, sav potreban materijal donirao je direktor Preventa, gosp. Toni Bajzek, dok su radovi izvedeni uz velikodušnu pomoć roditelja i mještana Donje Batine. Popločene su i ulaz od ceste do škole. U PŠ Martinščina rekonstruirane su učionice, kupljeni kuhinjski elementi...

...iz knjižnice

Tijekom učeničkih proljetnih praznika pokrenuto je preuređenje knjižnice, čitaonice i ureda knjižničara. Srušen je zid koji je dijelio knjižnicu od ureda knjižničara, obojeni su zidovi svih triju prostorija, postavljene pregrade za knjige na postojećim policama u knjižnici, postavljene su novi pragovi i zavjese na prozorima.

Sada ima više slobodnog prostora u knjižnici, a u čitaonici će učenici moći na miru čitati, učiti ili igrati društvene igre. Srećom, neke knjige će se posuđivati po prvi puta. Naime, ove godine na bavili smo stotinjak novih lektirnih naslova, kao i nekoliko svezaka najpotrebnije referentne literature.

IME I PREZIME: Anita Pe tanjek- Macan
DATUM ROĐENJA: 17. 10. 1976.
OD KUDA STE? Iz Mača.
ZANIMANJE: Dipl. učitelj.

KOJU STE ŠKOLU ZAVRŠILI NAKON OSNOVNE? Opću gimnaziju u Zaboku.
ŠTO STE ŽELJELI BITI DOK STE BILI MALI? Učiteljica.

JESTE LI ZADOVOLJNI SVOJIM POSLOM? ZAŠTO? Zadovoljna sam sa svojim poslom jer volim prenositi svoje znanje i iskustvo drugima. Postati učiteljica mi je želja iz djetinjstva, a sad mi se i ostvarila.

HOBI: Folklor.

BAVLJENJE SPORTOM: Rekreativno.

NAJDRAŽI SPORT: Badminton, aerobic.

NAJDRAŽA BOJA: Crvena.

NAJDRAŽE JELO I PIĆE: Volim ta lijansku kuhinju, a najdraže piće mi je voda.

NAJDRAŽA BILJKA: Kala.

KAKVU GLAZBU VOLITE SLUŠATI? Rock, pop, soul.

NAJDRAŽI IZVOĐAČI: Parni valjak, Oliver, Prljavo kazalište.

FILMOVI: Život je lije p.

NAJBOLJE PUTOVANJE: Irska.

NAJDRAŽA KNJIGA: Mali princ.

BEZ ČEGA NIKAKO NE MOŽETE U ŽIVOTU? Život nikako ne bih mogla zamisliti bez svoje obitelji.

NAJDRAŽA MISAO: Carpe diem! - Iskoristi dan!

MISAO VODILJA KROZ ŽIVOT: Ne čini drugima ono, što ne želiš da drugi čine tebi.

VAŠA PORUKA UČENICIMA: „Osmijeh ne košta ništa, a djeluje čudesno!”

UPOZNAJTE NAŠU NOVU PSIHOLOGINJU I UČTELJICE

NOVI IGRAČI

IME I PREZIME: Anita Juračić
DATUM ROĐENJA: 09. prosinac 1984.
OD KUDA STE? Iz Murškog Središća.
ZANIMANJE: Učiteljica razredne nastave s pojačanim njemačkim jezikom.

KOJU STE ŠKOLU ZAVRŠILI NAKON OSNOVNE? Završila sam Ekonomsku i trgovačku školu u Čakovcu, smjer ekonomist.

ŠTO STE ŽELJELI BITI DOK STE BILI MALI? Oduvijek sam željela biti učiteljica. Sestra i ja uvijek smo se igrale škole.

JESTE LI ZADOVOLJNI SVOJIM POSLOM? ZAŠTO? Zadovoljna sam svojim poslom i posebno mi je drago što svoje znanje mogu prenositi na druge.

HOBI: Čitanje knjiga, ljeti naprosto gutam knjige.

BAVLJANJE SPORTOM: Ne nalazim puno vremena za rekreaciju.

NAJDRAŽI SPORT: Odbojka.

NAJDRAŽA BOJA: Ljubičasta mi je najdraža boja, trenutno.

NAJDRAŽE JELO I PIĆE: Čokolada, gusti sokovi.

NAJDRAŽA BILJKA: Zumbul, jer miriše prekrasno.

KAKVU GLAZBU VOLITE SLUŠATI? Nedavno sam gledala film „Mamma mia“, tako da sada vrtim samo pjesme grupe ABBA.

NAJDRAŽI IZVOĐAČI: ABBA.

FILMOVI: „Prijavi ples“, „Mamma Mia“, „Dok nas Jackpot ne rastavi“.

NAJBOLJE PUTOVANJE: Ovog adventa posjetila sam Beč, nešto neopisivo.

ŠTO VOLITE ČITATI? Najdraže su mi krim i priče sa povijesnim temama.

NAJDRAŽA KNJIGA: Grička vještica (Marija Jurić Zagorka).

BEZ ČEGA NIKAKO NE MOŽETE U ŽIVOTU? Nikako ne mogu bez ljubavi bližnjih.

NAJDRAŽA MISAO: Učeći druge učimo i sami. (Seneka)

MISAO VODILJA U ŽIVOTU: Služi se pameću kao kormilom, a vrlinom kao jedrom.

VAŠA PORUKA UČENICIMA: Od kolijevke pa do groba, najljepše je dačko doba.

KOJU STE ŠKOLU ZAVRŠILI NAKON OSNOVNE? Upravno - pravni smjer, te Pravni fakultet - Studijski centar socijalnog rada.

ŠTO STE ŽELJELI BITI DOK STE BILI MALI? Političarka.

JESTE LI ZADOVOLJNI SVOJIM POSLOM? ZAŠTO? Da, jako. Volim raditi s djecom.

HOBI: Sadržna cvijeća.

BAVLJENJE SPORTOM: Rolanje.

NAJDRAŽI SPORT: Rolanje.

NAJDRAŽA BOJA: Ljubičasta.

NAJDRAŽE JELO I PIĆE: Slavonska pizza i cockta.

NAJDRAŽA BILJKA: Palma.

KAKVU GLAZBU VOLITE SLUŠATI? Sve.

NAJDRAŽI IZVOĐAČI: Nitko konkretno, svi pomalo.

FILMOVI: Prohujalo s vihorom, Top gun.

NAJBOLJE PUTOVANJE: Nova godina u Beču.

ŠTO VOLITE ČITATI: Sve pomalo.

NAJDRAŽE KNJIGE: Gospođa Bovary (Gustave Flaubert).

BEZ ČEGA NIKAKO NE MOŽETE U ŽIVOTU? Mobitela.

NAJDRAŽA MISAO: Poslije kiše dolazi sunce.

MISAO VODILJA KROZ ŽIVOT: Budi promjena koju želiš vidjeti u svijetu.

VAŠA PORUKA UČENICIMA: Uživajte dok ste u školi!

To vam je najljepše razdoblje. Puno učite, slušajte roditelje i profesore!

IME I PREZIME: Petra Kleflin

DATUM ROĐENJA: 31. 05. 1984.

OD KUDA STE? Iz Petrove Gore.

ZANIMANJE: Dipl. socijalni radnik.

u školskom timu

Razgovarale: Jasmina Jajtić, 5.c i učiteljica Brankica Matijašec

KOJU STE ŠKOLU ZAVRŠILI NAKON OSNOVNE? Opća gimnazija u Zaboku, Filozofski fakultet u Zadru.

ŠTO STE ŽELJELI BITI DOK STE BILI MALI? Ne sjećam se, ali z nam da nisam mislila da ću postati prof. engleskog jezika.

JESTE LI ZADOVOLJNI SVOJIM POSLOM? ZAŠTO? Da, jako. Zato što radim posao koji volim i koji me zanima.

HOBI: Uživanje u svakom danu! Nekada mi je za to potreban odmor, nekada dobra knjiga ili ljudi izlazak, a ponekad samo zagrljaj voljene osobe.

BAVLJENJE SPORTOM: Pješačim, vozim bicikl i volim planinariti.

NAJDRAŽI SPORT: Rukomet.

NAJDRAŽA BOJA: Bijela i plava.

NAJDRAŽE JELO I PIĆE: Riba, blitva i čaša dobrog vina.

NAJDRAŽA BILJKA: Ruža, jer me podsjeća na život. Ima trnje koje boli, ali i latice za sve divne trenutke u našem životu.

KAKVU GLAZBU VOLITE SLUŠATI? Sve i svašta, osim tzv. narodnjaka.

NAJDRAŽI IZVOĐAČI: Nemam najdražeg.

FILMOVI: „Za pravu ljubav“; filmovi Guya Ritchieja „Rocknrolla“ i „Snatch“; i hrvatski filmovi „Što je muškarac bez brkova“ i „Volim te“.

NAJBOLJE PUTOVANJE: Mjesec dana provedenih sa sestrom u Nici.

ŠTO VOLITE ČITATI? Ruske klasike.

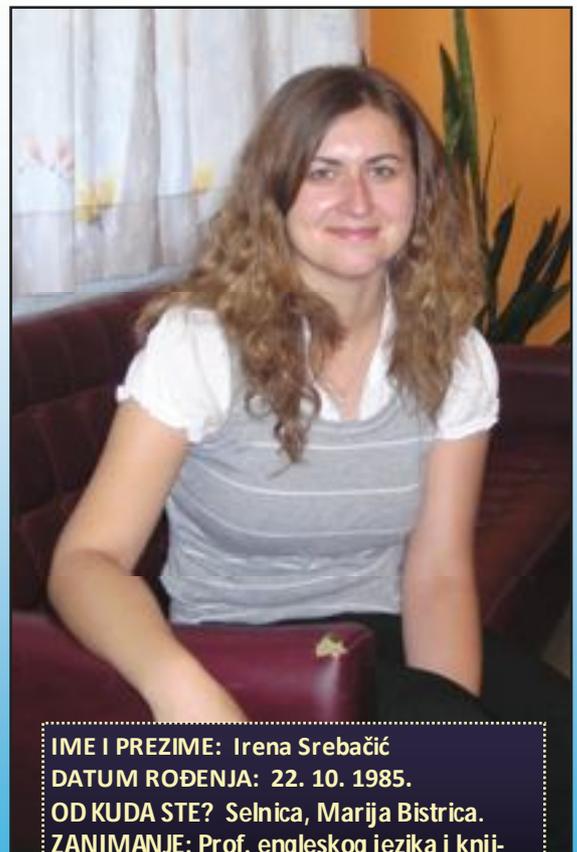
NAJDRAŽA KNJIGA: „Braća Karamazovi“ (F. M. Dostojevski).

BEZ ČEGA NIKAKO NE MOŽETE U ŽIVOTU? Bez sedmosatnog sna i doručka.

NAJDRAŽA MISAO: Bez razočarenja čovjek ne može cijeli život pobijediti.

MISAO VODILJA KROZ ŽIVOT: Nikada ne zaboravi svoje snove, nikada ne prestani misliti na sebe, uvijek vjeruj u ono što jesi.

VAŠA PORUKA UČENICIMA: „Ne učimo za školu, nego za život.“

IME I PREZIME: Irena Srebačić

DATUM ROĐENJA: 22. 10. 1985.

OD KUDA STE? Selnica, Marija Bistrica.

ZANIMANJE: Prof. engleskog jezika i književnosti i prof. ruskog jezika i književnosti.

Dani kajkavske riječi

Pjesmom i svirkom razveselili su nas učenici iz Žminja te mali Slavonci. Svojim zlatnim glasom poput slavuja oduševili su nas ponovno jedinstveni zlatarski zborashi

Ove godine Dani kajkavske riječi počeli su 19. 9. te su trajali do 21. 9. Održano je Sprehajanje te Zbor malih pjesnika, likovna izložba „Čovjek čovjeku“ i Kajkavske popevke. Organizator manifestacije je Pučko otvoreno učilište, uz malu pomoć OŠ Ante Kovačića Zlatar.

Na Zboru malih pjesnika počuli smo zlatne stihove malih pjesnika iz brojnih škola. Od ukupno 307 pjesama izvedene su 44 najbolje.

Pjesmom i svirkom razveselili su nas učenici iz Žminja te mali Slavonci. Svojim zlatnim glasom poput slavuja oduševili su nas ponovno jedinstveni zlatarski zborashi.

Na Pajdaškom sprehanju sudjelovala su čak 33 pajdaša, koji su u prikazivali razne zagorske običaje.

Nažalost, Dani kajkavske riječi su brzo završili te s radošću i s iščekivanjem očekujemo sljedeće...

*Napisala: Katarina Jurki, 8.a,
fotografije iz školske arhive*

PAJDAŠKO SPREHAJANJE

Bil sam na Pajdaškom sprehanju. Bile je lijepe. Vozil sam se na auteku, vrtel sam se na ringlišpilju i spuštal na toboganu. Vidli sme pune kola, a najsmješnji mi je bil kultivator.

A naši Batinci su predstavljali Ekopekarnicu. Svima su dali kruha, štrukljof, makovnjače, orehnjače.

Tak sme vidli kak se negda delalo i živelo.

Mihael Hudi, 3.r PŠ Donja Batina

Na Pajdaškom sprehanju

Na likovnoj izložbi "Čovjek čovjeku"

Ususret Cerniku

S prvim zrakama sunca
stigli smo do ravne Slavonije.
Dočekao nas je zvuk zvonkih
tamburica i ukusni slavonski kolači

Rano ujutro, 28. studenog, mala, ali hrabra družina u sastavu: Jakov Spevec, Mirna Posarić, Vedran Vidović, Lana Pepelko i Lana Čehulić-Mezak uputila se put slavonskog Cernika. S prvim zrakama sunca stigli smo do ravne Slavonije. Dočekao nas je zvuk zvonkih tamburica i ukusni slavonski kolači. Nakon svečanog uvoda i pozdrava dobrodošlice krenuli smo na misu i blagoslov hrane u crkvu

Hrabra družina sa svojim učiteljicama nakon nastupa

Sv. Petra. Posjetili smo i cernički samostan u kojem smo blagovali blagoslovljenu hranu.

U 11 sati počeo je 15. susret malih pjesnika Slavonije i Baranje. Na natječaju je nastupila 41 pjesma. Nagrađene su 4 pjesme od kojih je najbolja bila Kapljica i slap Tesse Ljubić. Osim nas Zlatarščana susret su uljepšali i gosti iz Žminja, Mića, Primoštena i Usore.

Nakon priredbe uputili smo se na ručak u Hrvatski dom gdje smo se nastavili družiti sa svojim prijateljima iz Slavonije. U dobrom društvu vrijeme brzo proleti i morali smo se vratiti u naš Zlatar. Vraćajući se bili smo puni lijepih dojmova i uspomena. Veselimo se idućem susretu.

Napisala: Lana Čehulić-Mezak, 7.a, fotografije iz školske arhive

Ususret Žminju

Odjeveni u zagorske narodne
nošnje s velikim osmijesima na licu,
donijeli smo Istri
dašak Hrvatskog zagorja

U rano nedjeljno jutro, 31. svibnja 2009. godine vesela družina u sastavu: Mihaela Hitrec, Tijana Runjak, Jakov Spevec, Mirna Posarić, Lana Čehulić-Mezak i Lana Pepelko, krenula je u Žminju na 41. Sabor čakavskog pjesništva. Vodile su nas profesorice Josipa Hopek i Blanka Sviben. U 11 sati u Žminju su nas srdačno dočekali učenici i profesori Osnovne škole Vladimir Gortan Žminj. Počelo je na tječanje pjesnika i recitatora koje smo slušali s velikim zanimanjem. Razgledali smo žminjsku crkvu, a kasnije i školu u kojoj je bio pripremljen ručak za sve sudionike. Nakon što smo pojeli tradicionalno istarsko jelo "maneštru" poslali smo u daljnji obilazak Žminja. Vrijeme

nam je brzo prošlo pa smo tako u 17 sati već bili spremni za naš nastup. Odjeveni u zagorske narodne nošnje s velikim osmijesima na licu, donijeli smo Istri dašak Hrvatskog zagorja. Publika je naš kratki, ali slatki nastup ispratila velikim pljeskom i pohvalama. Zamolili smo Žminjane da oni opet dođu k nama, uljepšaju Zbor malih pjesnika i tako nastave dugogodišnju tradiciju.

Pozdravili smo se sa svojim prijateljima i sretni napustili Žminj... Po povratku smo stali u Rijeci. Prošetali smo riječkim trgom i uživali u mirisu mora. Na kraju tog predivnog dana ipak nam je najljepše bilo vratiti se kući, u naš Zlatar.

Napisala: Lana Pepelko, 7.a, snimila: Blanka Sviben, učiteljica

Publika je naš kratki, ali slatki nastup ispratila velikim pljeskom i pohvalama

BILI SMO DOMAĆINI ŽUPANIJSKE SMOTRE -
DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

KRUH kao simbol života

Svake godine na isti dan slavimo Dan kruha. Tog dana zahvaljujemo Bogu što nam je podario kruh i što cijele godine imamo što jesti.

Dan kruha posebno obilježavamo u školi. Doma ispečemo fini i mirisni kruh kojega sljedeći dan donesemo u školu. U školi izaberemo najljepši kruh. Zatim župnik blagoslovi kruh, zajedno se pomolimo i zahvalimo Bogu. Onda ga blagujemo. Svi trebamo biti zahvalni što nam je Bog dao da imamo što jesti jer na svijetu ima mnogo ljudi koji gladuju. Zato je obilježavanje Dana kruha veoma važno.

Nikola Kadoić, 3. r PŠ Donja Batina

U ime domaćina, Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar sudionicima smotre i županici Sonji Borovčak dobrodošlicu je poželjela ravnateljica škole Rajna Borovčak, a kruh i plodove zemlje i rada ljudskih ruku blagoslovio je zlatarski župnik velečasni Josip Čukman.

KURUZNI KRUH

Kuruzni kruh je fini
I za dan kruha na bini.

U pekaru se donese,
A doma odnese.

Kruh je mali,
A pekari su nam ga dali.

Martin Posarić i Dario Miškec, 4. b.

Najoriginalniji kruh

Kruh od rucljeve melje

Samelji v mlinu cijele klasje kuruze.

Odsij 2 kile melje i popari
vrelom vodom.

Promiješaj kuhačom, pokrij i ostavi
da se ohladi.

Dodaj dignuti kvas (1 kvas, šaku me-
lje, 2 deci vode), žličicu soli, mlačne
vode i melje po potrebi i mijesi tijesto
rukama dok ti prsti ostanu čisti.

Deni digati na tople mjesto.

Podmijesi i oblikuj kruh, deni ga v
protlin. Razmuti šaku melje v vode i
premaži kruh.

Peći oko vuru i pol.

Ankica Krajnik, učiteljica

Kulturno-umjetnički program izveli su pjevački zbor, recitatori i dječja folklorna skupina zlatarske osnovne škole.

Najoriginalnijim kruhom proglašen je kruh od rucljeve melje OŠ Ante Kovačića, Zlatar

PROSLAVA MARTINJA U MARTINŠČINI

MARTINJE U Martinšćini

Učenici škole u narodnim su nošnjama „nudili“ posjetitelje kolačima koje su ispekli njihove mame. Dijelili su i suvenire, male gipsane anđelčice, koje su sami izradili uz pomoć učiteljica...

Malo mjesto pod no Ivanšćice proslavilo je i ove godine Dan sv. Martina. Naime, ne samo da se mjesto zove Martinšćina, nego se tu nalazi i Crkva sv. Martina koja je među najstarijima u ovom kraju, a nekada je bila župa. Tradicionalno, kao i prethodnih godina, proslava se održala prvu nedjelju nakon „Martinja“.

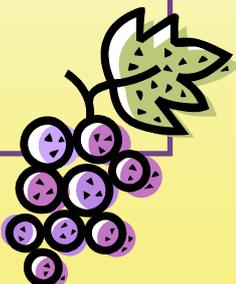
Sve je započelo nastupom loborskih mažoretkinja s limenom glazbom iz Lobora. „Juniorke i seniorke“ privukle su mnoge posjetitelje na trg. Nakon izvedene koreografije uvele su ih koračnicom u crkvu. U crkvi su posjetitelje dočekali učenici Područne škole Martinšćina i grupa mladih iz župe koji su pripremili prigodan program. Samu sv. misu predvodio je dekan vlč. Mirko Borjan uz vlč. župe Lopor Ivana Mikeca.

Nakon sv. mise mažoretkinje su nastavile svoj program, a limena ih je glazba pratila. Učenici škole u narodnim su nošnjama „nudili“ posjetitelje kolačima koje su ispekli njihove mame. Dijelili su i suvenire, male gipsane anđelčice, koje su sami izradili uz pomoć učiteljica Ljiljane Mutak i Martine Šrajbek.

U školi su roditelji učenika pripremili ručak kako bi počastili uzvanike među kojima su bili gradonačelnik grada Zlatara gosp. Marijan Đurek, ravnateljica Osnovne škole Zlatar gđa. Rajna Borovčak, djelatnici škole i ostali uvaženi gosti. Mažoretkinje i ostala djeca koja su sudjelovala, također su bili ugošćeni u toj maloj školi. Limena glazba nastavila je svirati i pa smo svi zajedno u ugodnoj atmosferi završili ovogodišnju proslavu tog dana.

Vidimo se i sljedeće godine!

Napisala i snimila: Ljiljana Mutak, učiteljica

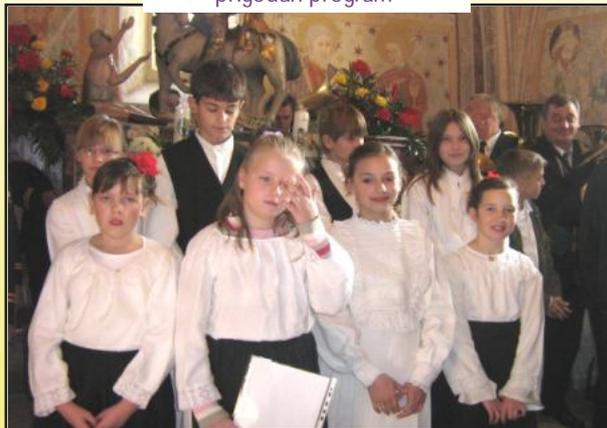
Sve je započelo nastupom loborskih mažoretkinja s limenom glazbom iz Lobora

Učenici škole u narodnim su nošnjama „nudili“ posjetitelje kolačima

Mladi iz župe pripremili su prigodan program

KAKO SMO PROSLAVILI BOŽIĆ U RAZREDU

Božićno veselje

Lampice su toplinom obavijale sjene u našem razredu, a naša su srca treperila u iščekivanju božićnog svjetla

Mi smo veseli razred i radujemo se što smo svakog dana zajedno. Posebno smo uživali u zajedničkom iščekivanju Božića u našem razredu, pogotovo kad smo bili u poslijepodnevnoj smjeni. Tada smo nakon nastave, a vani se već sračilo, upalili lampice na našem okićenom božićnom panou i zajedno pjevali božićne pjesme. Najdraže nam je mjesto bilo uz razredne jaslice koje nam je poklonio jedan tata našeg razrednog prijatelja. Lampice su toplinom obavijale sjene u našem razredu, a naša su srca treperila u iščekivanju božićnog svjetla. Tako su nastale i ove fotografije... dijelimo ih s vama i poklanjamo vam djeličak naše božićne čarolije.

II. a i učiteljica Blanka Sviben

Najdraže nam je mjesto bilo uz razredne jaslice

Filip i Bruno su donijeli svoje gitare i zasvirali predivne božićne pjesme

Bližio se Božić, dani darivanja, veselja i pjesme. Taj božićni duh je zaživio i u našem razredu. Filip i Bruno su donijeli svoje gitare i zasvirali predivne božićne pjesme. Svi smo zapjevali. Naša razrednica počastila nas je lizalicama i bombonima, i to je dio božićnog veselja. Podijelili smo i božićne darove dragom prijatelju. Svi zajedno smo se slikali. Odjednom se oglasilo školsko zvono, zvonilo je za kraj sata. Svi smo bili tužni, a tad nas je razrednica razveselila rekavši da ćemo to ponoviti.

Napisala: Anamarija Pavlin, 5. a, snimila V. P. Stipanac, učiteljica

Božić u mom domu

Badnjak je. Iz kuhinje se širi miris pečeni kolača. Na radiju sviraju božićne pjesme. U cijeloj kući je sve veselo. Radost je i u mom srcu. Radostan sam jer nam dolazi Isus.

U sobi je toplo, a miris bora daje poseban užitak. Kitimo bor. Na bor stavljamo kuglice, a ispod bora slažemo jaslice i stavljamo slamicu, pšenicu i božićni kruh. Cijela obitelj pjeva „Radujte se narodi“ i „Djetešce nam se rodilo“.

Svi smo radosni, svi smo zajedno. Došao nam je Božić, došao nam je Isus.

Nikola Kadoić, 3. r, PŠ Donja Batina

Kraljevske MAŠKARE

U povorci su ponosno šetali „zidari“, „kraljevska obitelj“, „godišnja doba“, „glagoljica“, „abeceda“, „šuma Striborova“, „navijači“, „dimnjačari“ i još mnogi...

Portret „kraljevske obitelji“, snimila: Svjetlana Mezak, učit.

MAŠKARE U ZLATARU

Dana 24. veljače 2009. godine održan je „Fašnik“ u Zlataru. Povorka maski pre dvođenih mažoretkinjama krenula je od škole. Vesele i zaigrane prošetale su gradom. Vođena svojim učiteljicama, djeca školske i vrtičke dobi nes trpljivo su čekala da se predstave na sceni. Svojim veseljem i šarenilom promijenili su svakodnevicu građana i sebe samih. Skupina pod nazivom „Kraljevska obitelj“ 2. b razreda, pod budnim okom učiteljice Svjetlane Mezak, proglašena je najboljom.

Napisala: Danira Valenčak, 7.a

MAŠKARE U ŠKOLI

Bile su maškare. Svi smo došli u školu i obukli se. Tada smo išli na užinu i siti krenuli u povorku. U povorci su ponosno šetali „zidari“, „kraljevska obitelj“, „godišnja doba“, „glagoljica“, „abeceda“, „šuma Striborova“, „navijači“, „dimnjačari“ i još mnogi.

A mi smo bili hrabri vitezovi i princeze. Dečki su imali crveni plašt, oklop i kacigu, a u rukama štit i mač. Djevojčice su imale haljine i krune na glavama. Kada je povorka krenula, išli smo oko crkve pa do bine. Tada smo čekali svoj red i gledali druge maske. Kada smo sišli s bine, uzeli smo si krafne i čaj.

Nakon toga neki su otišli kući, a neki su ostali do proglašenja pobjednika. Mi smo osvojili 4. mjesto.

Bilo je lijepo, ali i hladno. Uglavnom, svidjelo mi se.

Napisala: Lana Juretić, 4.b

MALI DIMNJAČAR

Ja sam mali dimnjačar,
ime mi je Zamazan.
Uvijek kada dimnjak čiš tim,
ja se uvijek sav naličim.

Da bi pečka bolje vukla,
zato treba moja ruka.
A na poslu svi me vole,
jer im peći bolje gore.

Čistim pepel cijele dane,
i zbog toga nemam mane.
A kad noć na grad se spusti
iz dimnjaka suklja dim gusti

Nikola Lončar, 3.a

UČENICI NAŠE ŠKOLE NA SAJMU ZDRAVLJA

ZDRAVLJU u čast

Povodom Svjetskog dana zdravlja, 7. 4. 2009., Dom zdravlja Krapinsko-zagorske županije organizirao je Sajam zdravlja u Zlataru. Djeca i odrasli u velikom su broju posjetili Sajam. U organizaciji Sajma zdravlja, između ostalih, sudjelovali su i učenici Osnovne škole Ante Kovačića iz Zlatara, a sve u svrhu edukacije, prevencije bolesti i očuvanja zdravlja.

Učenici prvih razreda i folklorasi pod

vodstvom svojih učitelja upriličili su priredbu u čast zdravlja.

Eko patrola, koju su činili učenici 7. i 8. razreda, dala je svoj doprinos patrolirajući sajmom brinući se o čistoti i redu, dok su članovi mladeži gradskog društva Crvenog križa Zlatar demonstrirali pružanje prve pomoći.

Sajam zdravlja uspješno je realiziran. Protekao je u veselom radnom ozračju.

Razigrani folklorasi

Napisala i snimila: Brankica Matijašec, učiteljica

Naša ravnateljica i gospođa županica u dobrom raspoloženju

Demonstracija pružanje prve pomoći

Vrijedna EKO patrola

OBIJEŽILI SMO HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Hrvatski OLIMPIJSKI dan

Hrvatski olimpijski dan obilježava se 10. rujna. To je ujedno i nacionalna sportska manifestacija koja obuhvaća niz sportskih priredaba i edukativnih radionica o olimizmu u kojima mogu sudjelovati svi građani, a provode se u suradnji sa svim sportskim udrugama i organizacijama, obrazovnim ustanovama i drugim institucijama.

Na 4000 adresa dječjih vrtića, osnovnih i srednjih škola te sveučilišta i vele-

promotivni materijal uz poziv da se svi uključe u proslavu sporta.

Povodom tog dana u Osnovnoj školi Ante Kovačića svi su učenici te učitelji i osoblje škole nosili bijele majice. Također su se oko 14 sati na školskom igralištu održavale razne sportske igre u kojima su sudjelovali učenici viših razreda.

Napisala: Štefica Posarić, 8. a, fotografije iz školske arhive

3. A I 3. B NA IZVANUČIONIČKOJ NASTAVI PO KRAPINSKO-ZAGORSKOJ ŽUPANIJ

Od KRAPINE do KUMROVCA

U Kumrovcu smo razgledali Muzej Staro selo. U starim kućama prikazani su stari običaji i obrti. Najviše mi se svidjela kuća s vrčevima...

Rano ujutro krenuli smo autobusom na izvanučioničku nastavu po Krapinsko-zagorskoj županiji. Nestrpljivo smo dočekali dolazak u Krapinu. Susreli smo se sa županicom gđom Sonjom Borovčak. Veselo je odgovarala na naša pitanja. Posjetili smo rodnu kuću Ljudevita Gaja, koji je napisao hrvatski pravopis. Iznad Krapine nalazi se Hušnjakovo

brdo gdje je nalazište pračovjeka. U blizini se nalazi Muzej evolucije gdje su izložene kosti ljudi i životinja. Nalazište je otkrio Dragutin Gorjanović-Kramberger.

Zatim smo stigli u Zeleňak do spomenika himni Lijepe naše koju je napisao Antun Mihanović. Poslije smo krenuli prema Kumrovcu.

U Kumrovcu smo razgledali Muzej

Staro selo. U starim kućama prikazani su stari običaji i obrti. Najviše mi se svidjela kuća s vrčevima. Bilo je zanimljivo upoznati zanate koji su danas vrlo rijetki. Na ovoj izvanučioničkoj nastavi sam puno naučila i sviđa mi se takav način učenja.

Napisala: Ivana Sviben, 3. a, fotografija iz školske arhive

POSJETILI SMO ŠKOLU ANIMIRANOG FILMA U ČAKOVCU

Mi volimo CRTIĆE

Došao je i taj dugoočekivani dan. 21.10.2008. bili smo na terenskoj nastavi u Čakovcu. Krenuli smo u 7 sati. Dok smo se vozili autobusom vidjeli smo prekrasne zagorske brežuljke. Oko 8:30 stigli smo u Čakovec. Neki su bili prvi put u Čakovcu i jako im se svidjelo. Posjetili smo školu animiranog filma. Imali smo radionicu o animiranom filmu. Filmovi mogu biti crtani, kolažni, lutkarski... Na kraju smo sami

isprobali stvaranje jednog takvog filma.

Nakon toga smo imali slobodno vrijeme. Otišli smo u slastičarnu i tamo smo pojedli sendviče i na ručili sok. Potom su nas učiteljice odvele u park. Da bi došli u park trebali smo proći kroz perivoj Zrinskih. U tom parku bile su ljuljačke, tobogan, klackalice... Tamo smo se igrali, smijali, zabavljali...

Potom smo svi skupa krenuli gledati crtani film Kung fu panda. Crtić je bio

jako zanimljiv i zabavan. Mislim da se svima svidio. Nakon filma izašli smo na trg. Neki su otišli u dućan, a neki su kupovali kokice i balone. Krenuli smo na autobusni kolodvor. Svi smo se ukrcali u autobus i sretno pošli kući.

Bilo je odličnoo!

Napisala: Nikolina Posarić, 5. a, fotografija iz školske arhive

MALE KNJIŽNIČARKE NA INTERLIBERU

U potrazi za KNJIŽIGOM

Bilo je to jednog hladnog jutra. Sve smo se okupile ispred naše škole. Mi, male knjižničarke. Krenule smo u Zlatar Bisticu na kolodvor. Kad je stigao vlak, udobno smo se smjestile. Bile smo jako uzbuđene. Nakon velikog razgovora u vlaku, napokon smo stigle. Izišle smo na Trg kralja Tomislava. Trčecim korakom stigle smo u Hrvatski školski muzej.

Škola nekad

Ušle smo u muzej i odmah se priključile djeci koja su bila ondje. Voditeljica nam je počela pričati. Govorila nam je da su prije djeca u školi pisala na male pločice, a kad im više nije stalo, sve su to morali najprije upamtiti, a potom izbrisati. Ako su djevojčice napravile nešto loše, morale su ostati u školi još par dodatnih sati. Kad su dječaci napravili nešto loše, dobili su šibom po ruci. Krenule smo u drugi dio muzeja gdje smo upoznale nastavne predmete iz davnih škola. Djeca su učila prirodu, matematiku, vjeronauk, zemljopis, tjelesni i kemiju.

Vidjele smo kako se nekad u školi radila svila na satu prirode, a imali su i preparirane životinje. Množilice su bile od velike pomoći na satu matematike. Za zemljopis su imali globus i karte različitih vrsta. U kutku za vjeronauk zamijetile smo slike svetaca. Vidjele smo dvoranu za tjelesni s raznim spravama.

Dvorana je bila u umanjenom obliku. Tada smo otišle u prostoriju u kojoj su se nalazile slike i ručni radovi. Saznale smo da je osoba koja je željela poslati učitelj morala znati lijepo pisati i crtati. Poslije smo krenule u Parišku sobu. Bila je na izložbi i osvojila medalju. Otišle smo pogledati sobu Mate Lovraka, ali u nju nismo smjele ući. Prilikom izlaska iz muzeja za uspomenu smo si ponijele malene kartice.

U Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici

Zatim smo krenule u Nacionalnu i sveučilišnu knjižnicu. Kada smo ušle, vidjele smo knjige, knjige i knjige. Nekakve debele knjižurine bile su smještene u velike vitrine. To su zapravo bile enciklopedije o prirodi, životinjama, znanosti... Neki su ljudi ondje radili na računalima.

Šetale smo od kata do kata. Kad smo se vraćale, u prizemlju vidjele smo kataloge. A mi bismo trebale znati što su katalogi, zar ne? Za uspomenu smo dobile male papire na kojima se trebaju upisati podaci da bi se knjiga mogla posuditi.

Na sajmu knjiga

Krenule smo na Interliber. Ušle smo u peti paviljon. Ondje su bile izložene razne knjige, časopisi, CD-i. Nažalost, neke su knjige bile preskupe, a neke nas nisu ni zanimale. Zatim smo vidjele tombolu u humanitarne svrhe. Odmah smo se priključile i dale novac. Potom smo ušle u šesti paviljon. U njemu smo našle i školski pribor i još puno drugih stvari, ali već smo bile umorne od razgledavanja. Malo smo zavirile i u prostoriju za Sajam glazbe i multimedije. Tamo je svirao neki bend i bilo je vrlo veselo. Izišle smo i malo se odmorile uz sok. Otišle smo na željezničku stanicu. Ušle smo u vlak i čekale na slobodna mjesta. Na pola puta uspjele smo se smjestiti u je dan kupe. Vrijeme je brzo prošlo i već smo stigle na kolodvor u Zlatar Bisticu.

Zadovoljne i sretno pošle smo kućama.

Napisale: Petra Mikulec, Iva Mikulec, Monika Kljak, Karla Sambolić, 5. b,

Dana 5. studenog 2008., učenici 7. i 8. razreda krenuli su put Zagreba.

Već u 9 sati okupili smo se ispred naše škole, nestrpljivi i uzbuđeni zbog svega što nas očekuje. Ubrzo smo stigli u Zagreb i krenuli u nove pustolovine.

Posjetili smo kazalište u Dubravi, gdje smo gledali predstavu Maturanti. Predstava je bila ispunjena glazbom, tinejdžerskim problemima (ljubavlju, školom, prijateljima...), sve u svemu - ČISTA PETICA!!!

Nakon predstave i ručka u McDonaldsu (što je Zagreb bez McDonaldsa?!?) posjetili smo Muzej grada Zagreba. Pod vodstvom našeg vodiča, prošli smo muzej i mnogo naučili o povijesti grada. Vidjeli smo mnogo sarih slika, kipova, maketu starog Zagreba, prve filmove, namještaj iz Drugog svjetskog rata...

Posjetom muzeju naša avantura u Zagrebu bila je završena. Kući smo se vratili oko 19 sati, puni novih doživljaja i znanja.

*Napisala: Klaudija Hriberski, 7. a,
fotografija iz školske arhive*

SEDMAŠI I OSMAŠI U ZAGREBU

Čista petica

Predstava je bila ispunjena glazbom, tinejdžerskim problemima (ljubavlju, školom, prijateljima...), sve u svemu - ČISTA PETICA!!!

ŠESTAŠI NA IZLETU U BATINI

Korak po korak

U petak, 29. svibnja, u sedam sati ujutro učenici šestih razreda naše škole krenuli su pješice u Donju Batinu.

Svi smo bili veseli i dobre volje. Dan je bio sučan i vedar pa nam je bilo još ljepše pješčati u prirodi. Najprije smo posjetili našu područnu školu u Donjoj Batini i zabavljali se na travnjaku iza škole. Zatim smo otišli na imanje gospodina Kadoića u Gornjoj Batini. Tamo smo se igrali, zezali i jeli meso s roštilja koje nam je pripremio ljubazni domaćin. Potom smo se svi umorni, ali zadovoljni uputili prema zlatarskoj školi.

*Napisala: Karla Posarić, 6. a, snimila
Draga Forko, učiteljica*

Šestaši na putu prema Batini

Kozji sir samo za nas

Malo predaha nakon igre na travnjaku

4.A I 4.B POSJETILI SU KAPTOL CENTAR I ZAGREBAČKO IZLETIŠTE BUNDEK

LEKTIRA na Bundeku

Nakon što smo ispunili listiće o pogledanom filmu, prošetali smo Bundekom. Veselo smo požurili na dječje igralište. Spuštali smo se niz tobogan, penjali, tražili u labirintu i radili mnoge druge zanimljive stvari...

U ponedjeljak, 23. 03. 2009. u 9 sati pred OŠ Ante Kovačića Zlatar nastala je gužva. 4.a i 4.b razred spremali su se na izvanučioničku nastavu u Zagrebu.

Bili smo jako uzbuđeni. S nestrpljenjem smo čekali autobus koji je trebao doći u pola devet. Kada je stigao, jurili smo unutra i krenuli na put. Brzo smo stigli u Zagreb. Uputili smo se u Kaptol centar. Naime, trebali smo gledati film „Du h u močvari“. Film je snimljen prema romanu Ante Gardaša koji smo čitali za lektiru.

Kada je završio, autobusom smo se

uputili do Bundeka, jezera koje je tek nedavno uređeno i otvoreno za posjetitelje. Nakon što smo ispunili listiće o pogledanom filmu, prošetali smo Bundekom. Veselo smo požurili na dječje igralište. Spuštali smo se niz tobogan, penjali, tražili u labirintu i radili mnoge druge zanimljive stvari. Bilo nam je jako zabavno. Zatim smo si svi kupili sladoled i u slast ga pojeli.

Krenuli smo kućama zadovoljni i sretni što smo tako lijepo proveli dan.

Napisao: Robert Sviben, 4.a, fotografije iz školske arhive

Kaptol - na putu prema kinu

Nakon igranja i sladoleda, mi bismo se rado i okupali

Na Bundeku je super!

PETAŠI U NACIONALNOMI PARKU PLITVIČKA JEZERA

PLITVIČICE I RASTOKE

Učenci su se divili i uživali u šetnji, u mnogobrojnim prštavim i vodom bogatim slapovima, u vožnji brodom po najvećem plitvičkom jezeru Kozjak, u igri i odmoru na livadi uz jezero te u vožnji električnim vlakom

Ove su godine petiši zajedno sa svojim razrednicama za jednodnevni izlet odabrali Nacionalni park Plitvička jezera.

Površinom najveći nacionalni park u Republici Hrvatskoj, koji ove godine slavi šezdesetu godišnjicu proglašenja nacionalnim parkom, svojom je ljepotom, raznolikošću i veličinom oduševio učeničke petih razreda i njihove razrednice.

Putovanje do Like u kojoj su se smjestila Plitvička jezera proteklo je u veselom raspoloženju. Vodič je učeničke svojim stručnim vodstvom proveo kroz Plitvička jezera, upoznao ih s gornjim i donjim jezerima te raznolikim, brojnim biljnim i životinjskim svijetom. Učenci su se divili i uživali u

šetnji, u mnogobrojnim prštavim i vodom bogatim slapovima, u vožnji brodom po najvećem plitvičkom jezeru Kozjak, u igri i odmoru na livadi uz jezero te u vožnji električnim vlakom.

Poslije ručka petiši su u popodnevnom sa tima razgledali vodeničarsko naselje Rastoke prepuno prekrasnih slapova rijeke Slunjičice. Tamo su imali priliku upoznati način na koji se nekad u starim vodenicama mljelo brašno.

Nakon na pornog dana učenci su u kasnim večernjim sa tima prepuni informacija i dojmova stigli svojim kućama žaleći što dan nije potrajao barem malo duže.

Napisala: Brankica Matijašec, učiteljica, fotografije iz školske arhive

Veselo druženje na Rastokama

Izgleda da su učenici bili jaaaako dobri...

I učitelji idu na izlet...

Napisao i snimio: Marijan Posarić, učitelj

Idemo na izlet. Učenici? Ne, učitelji. Nakon duge i iznimno naporne nastavne godine siti smo svega i idemo razbistriti mozak u prekrasnu i, nama manje poznatu, Ličko-senjsku županiju...

I opet. Munja, kiša, vjetar... Brrr! Ne želimo to! Cijelu noć strepimo zbog lošeg vremena. Hoćemo lijepo ljetno vrijeme. Zašto? Pa idemo na izlet. Učenici? Ne, učitelji. Nakon duge i iznimno naporne nastavne godine siti smo svega i idemo razbistriti mozak u prekrasnu i, nama manje poznatu, Ličko-senjsku županiju. Naša su odredišta: Kuterevo, Krasno, Senj. I unatoč vremenu koje odveć ne obećava, svi smo već na zbornome mjestu. Raspored sjeđenja je napravljen u hodu. Organizatorice izleta, kolegice Kristina i Brankica, nas prebrojavaju – jedna sprijeda, druga pak straga. Nema što, cure znadu svoj posao. Krećemo, a kapljice kiše rominjaju po vjetrobanskom staklu.

Pjesma..., kiša..., razgovor..., kiša, smijeh...- nema kiše!

Utočište za medvjediće

Pjesmom pozdravljamo našu kršnu Liku. Au! Zaboravili smo zimske jakne. Pa ovdje je hladno! Sad nam je jasno zašto medvjedi imaju tako debelo krzno. U Kuterevu smo. A za vas koji još niste bili, evo nekoliko osnovnih podataka.

U ovoj prelijepoj oazi mira i netaknute prirode, na ličkim obroncima Velebita, nalazi se utočište za medvjediće koji su nesretnim slučajem ili uslijed krivolova odvojeni od majke u dobi kad su premale ni za samostalan život. Takvi mladunci, othranjeni uz pomoć i skrb ljudi, ne uspijevaju razviti znanja i vještine potrebne za samostalan život. Stoga nikad ne odlaze u svoja prirodna staništa, nego ostaju u utočištu koje je

zasad jedinstven projekt takve vrste u svijetu. Naime, samo je entuzijazmom nekolicine zaljubljenika u prirodu i životinje te uz svesrdnu pomoć stručnjaka za zveri otvoreno ovo prihvatilište za male medvjede i uz njega eko/etno-selo namijenjeno turističkim posjetima. O planovima za budućnost više saznajemo iz usta voditelja utočišta, Ivana Crnkovića – Pavlenke, koji nam usput, na sebi svojstven način, objašnjava život medvjede populacije. Kolegica Veronika skupila je hrabrosti i medvjedićima dobacila rukohvat omiljene im velebitske trave. Više vam nećemo otkriti. Potrudite se i dođite sami. Vjerujte, oduševit ćete se.

Prekrasno Krasno

Nastavljamo prema Krasnom. Nebo se i da lje prijeteći ponaša. Zaključujemo: sigurno nismo bili baš najbolji pa se i nebo ljuti. Ali, neka, ne smeta. Nama je lijepo. Vodimo se onom starom: Lje pota je u očima promatrača! Sve je tako zeleno, mirno, sve miriši, opušta, poziva nas da izađemo. Prelijepim krasnarskim poljem širi se miris pokošena sijena i ljekovitoga velebitskog bilja. Posjećujemo Muzej šumarstva u kojem nas se posebice dojmila izložena bukva stara preko 400 godina. Potom se zavojitom cestom penjemo do svetišta Majke Božje Krasnarske. Crkva na osami ovijena zelenim plaštem, u netaknutoj prirodi. Velebitski vrhovi obavijeni gustim sivim oblacima. Skrušeno nam prilazi svećenik. »Hvaljen Isus, dobri ljudi! Odakle ste?» «Naviek buodi faljen!», odgovaramo u

Učitelji se upoznaju sa životom medvjede populacije

u jedan glas. «Mi sme zlatarski vučitelji». Pozorno slušamo i upijamo svaku riječ našeg domaćina na misi služenoj samo za nas. «Legenda o Majci Božjoj od Krasna potječe iz 1219. godine. U krasnarskoj šumi pastiri su pasli svoja stada. Jednoga dana ugledaše na nekakvu panju čudesan cvijet, a u cvijetu sliku Majke Božje. Pastiri otrgnu cvijet i ponesu ga u Krasno Polje, gdje se od drevnih vremena nalazila kapelica. Ali prenesenog cvijeta najednom nestade, dok ga pastiri opet ne nađoše na istom panju u šumi. U spomen na te događaje, narod sagradi u šumi kapelicu u čast Majci Božjoj, a nad samim panjem, gdje se cvijet ukazao, podiže žrtvenik.», završava priču krasnarski župnik Nikola Komušanac. I tako: red molitve, red povijesti, red viceva... Nakon slasna i obila ta objeda, zalivenog prvorazrednim velebitskim pivom s okusom prirode, silazimo s naše planinske ljepotice.

Na vrhu senjske kule

Puni dojmova, zadovoljni svime do sada viđenim, zaustavljamo se u Senju – uskočkome gradu, kako ga naziva Silvije Strahimir Kranjčević, poznatiji senjski sin. Ali nije samo S. S. Kranjčević poznati Senjanin. Tu su još i Vjenceslav Novak, Milutin Cihlar Nehajev i mnogi drugi. Senj, grad Uskoka, hrabrih i kršnih ljudi, jakih poput poznate senjske bure. Danas puše nešto slabije nego inače.

Na brijegu, pogled nam plijeni senjska kula – uskočka utvrda. Danas je to muzej. Uskim se stepenicama penjemo na sam vrh tvrđave. Odozgo se pruža prekrasan pogled na otoke Hrvatskoga primorja te planine Učku i Velebit.

Slatko iznenađenje

Na samom kraju našeg izleta slijedi iznenađenje. Kolegica Ljiljana poziva nas sve zajedno na kavu u svoju vikendicu u Smokvici, na pola puta između Novog Vinodolskog i Senja. Mama Blanka priređuje nam nezaboravan doček uz dobro iće i još bolje piće. Zahvalili smo joj se otpjevavši joj nekoliko zagorskih pjesama. Ovo bi druženje zacijelo potrajalo do kasno u noć, no čeka nas dalek put kući.

Raspjevani autobus

Ovdje završava naše putovanje. Unatoč vremenskim neprilikama, zadovoljni, ispunjeni ljepotama hrvatskih krajeva, puni dojmova, uz smijeh i pjesmu selimo se u naše Zagorje. U autobusu su svi odreda vesela raspoloženja. Kolegica Pepica u svom je elementu. Uz potporu kolegica Silvije, Blanke i Anite i njihovih prelijepih glasova, sve nas potiče na pjesmu.

U Muzeju šumarstva

Skrušeno nam prilazi svećenik. »Hvaljen Isus, dobri ljudi! Odakle ste?« «Naviek buodi faljen!», odgovaramo u jedan glas. «Mi sme zlatarski vučitelji». Pozorno slušamo i upijamo svaku riječ našeg domaćina na misi služenoj samo za nas...

(Čudno je kako je malo potrebno da budem o sretni. Još je čudnije koliko često nam baš to malo nedostaje.) Kolega Štef okuplja mlade kolegice na partiju bele. Zbog zabušavanja i ljenčarenja na zadnjem sjedištu autobusa, autor ovih redaka biva kažnjen pisanjem sastavka koji upravo čitate. Vraćamo se ispunjavanju naših obveza: pisanju svjedodžaba, raznih izvješća i mnogim drugim manje zanimljivim stvarima. Ali, što se mora, nije teško. Do iduće godine u nekom drugom kutku prelijepe nam domovine!

Na ulazu u senjsku kulu

„Jako volim jesti sir i vrhnje.
No, bila sam u Danskoj i
njihova hrana mi se ne sviđa.
Danci jedu hladno meso, siro-
vu ribu, ne jedu juhu...“

požalila nam se naša gošća

Sanja Pilić

Razgovarale i pripremile:

*Tonka Sviben i Iva Pribolšan, 5.a,
Iva Mikulec, Petra Mikulec, Monika Kljak i
Karla Sambolić, 5.b,
fotografije iz školske arhive*

Sanja Pilić jedna je od najomiljenijih književnica za djecu i mlade i svaki ozbiljan čitatelj zna da je napisala dvad esetak romana, mnoge slikovnice te b ezbroj priča. Srećom, zbirka priča Nema vremena, te roman Mrvice iz dnevnog boravka uvedeni su i u školsku lektiru. Eh, kad bismo barem morali pročitati više ovako zanimljivih lektira!!

Za sebe kaže: „Rodila sam se u Splitu 1954. godine. U Zagrebu se školovala, zaljubljivala, vjenčala, rastala, odgajala djecu, pisala knjige, dobivala nagrade, pila kavu na Cvjetnom trgu...“
A... u Zlataru se jedne jeseni, točnije 6. studenog 2008. godine, u jednoj veseloj osnovnoj školi susrela s mnogobrojnim znatiželjnim dječjim očima. Koje je sve tajne otkrila šarmantna baka, pročitajte sami...

ZeZaNCije i

Vaš rodni grad je:

Split.

Gdje živite i radite?

Živim i radim u Zagrebu,
u centru grada.

Koje ste škole završili?

Završila sam osnovnu školu i Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu.

Što ste željeli biti kad narastete?

**Pjevačica lakih nota, glumica
ili atletska sportašica.**

Zašto ste se počeli baviti pisanjem?

Nisam se mislila baviti pisanjem, bavila sam se novinarstvom. No, počela sam pisati kad sam dobila djecu.

Tko Vas je najviše podržavao?

Najviše me podržavala moja majka. Ona je prava spisateljica. Kad sam

napisala prvu knjigu, htjela je da i dalje pišem.

Kako je bilo odrastati uz mamu književnicu (Sunčanu Škrinarić)?

Zanimljivo, preko mame sam upoznala mnoge ljude. Mama mi je bila jako romantična.

Jeste li kao školarica voljeli čitati knjige?

Da, jako sam puno čitala.

Tko Vam je bio najdraži pisac?

Od stranih pisaca Kästner i Saroyan, a od naših Miro Gavran.

Koja Vam je knjiga najbolja?

Sve su dobre.

Jeste li zadovoljni svojim poslom?

Vrlo sam zadovoljna. Doživjela sam lijepe trenutke.

Što Vas je potaklo da napišete tolike knjige?

Volim pisati.

KNJIŽEVN I SUSRET SA SPISATELJICOM SANJOM PILIĆ

smijancije

sa Sanjom Pilić

Male novinarke s književnicom Sanjom Pilić

Koliko Vam vremena otprilike treba da napišete knjigu?

Ne znam. Pišem u nekoliko perioda zbog putovanja na kojima ne pišem.

Volite li više pisati za djecu ili za odrasle?

Više volim pisati za djecu. Kad pišem za djecu, pišem vedrije teme, a kad pišem za odrasle, teme su mi nekako ozbiljnije... Pišući za djecu, zabavljam se.

Radite li trenutno na nekoj priči ili romanu za djecu?

Da, radim na romanu. Glavni lik je dječak. Htjela sam dati naslov "Kako se postaje faca?" ili "Kako se postaje uspješan?", ali smislit ću nešto drugo.

Koje ste nagrade dobili?

Dobila sam dvije nagrade Grigora Viteza, dvije Ivane Brlić – Mažuranić i nagradu Mate Lovraka.

Koja Vam je najdraža?

Najdraža mi je nagrada Ivane Brlić Mažuranić za knjigu Mrvice iz dnevnog boravka.

Što volite čitati od dnevnih novina i književnosti?

Od dnevnih novina volim čitati Jutarnji list, od žute štampe Gloriju, Story. Književne časopise također volim čitati. Dobivam ih na vlastitu adresu.

Čime se još bavite osim pisanjem knjiga?

Bavim se i fotografiranjem, pijem kavu s prijateljima...

Imate li hobi? Što radite u slobodno vrijeme?

Nemam baš neki hobi, ali u slobodno vrijeme idem na izložbe, u kino, kazalište. Pjevam u zboru, igram odbojku, idem u terešanu, a po zimi skijam na Sljemenu.

Imate li kućnog ljubimca? Kako se zove?

Sad nemam, no imala sam mačke. Zadnji je bio Šuco i stalno je skakao s balkona.

Koji je Vaš omiljeni film?

Volim vesterne.

Što smatrate najvećim uspjehom u životu?

To što su mi djeca zdrava sretna i „normalna“, to što se ne svađamo i to što smo zajedno.

Često pišete o problemima, mukama i jadima u odrastanju. Od akle crpate ideje za svoje knjige?

Ideje za svoje knjige crpim iz okoline i života, a neke izmislim ili čujem od prijatelja.

Imate li kakav savjet za djecu koja se nađu u problemima?

Najvažnije je da nekome kažemo koji

nas problem muči. Pomoć možemo

potražiti od odraslih, recimo roditelja, ali i od prijatelja.

Podijelite s nama najveće iskustvo iz Vaše mladosti...

Bili bi to savjeti starih ljudi za koje sam mislila da su netočni. Kroz život sam shvatila da se isplate.

Što preporučate djeci za čitanje?

Preporučam im svoje knjige.

Ha, ha, ha! Šalim se. Preporučam im knjige Sanje Polak i Mire Gavran.

Zapravo, neka čitaju knjige koje su im zanimljive, uz koje se mogu zabaviti.

Ne mogu bez kćerke, sina, unuke i unuka.

Ne mogu bez prijatelja.

Ne mogu bez kave, mobitela i knjiga.

U GOSTE NAM JE DOŠLA KNJIŽEVNICA SAŠA VERONEK GERMADNIK

OD GLAVE DO PETE

Učenci nižih razreda već su upoznali književnicu kroz njezine tople i nježne priče i pjesme, no danas su dobili priliku da saznaju o njoj i „sve ono drugo što ih zanima“...

2. travnja, na dan rođenja Hansa Christiana Andersena, obilježava se Međunarodni dan dječje knjige. Taj dan obilježava se u brojnim školama u Hrvatskoj, pa je tako obilježen i u našoj školi. Kako? U društvu, vedre i simpatične dječje spisateljice Saše Veronek Germadnik. Ona piše pjesme, priče i romane za djecu i mlade.

Učenci nižih razreda već su upoznali književnicu kroz njezine tople i nježne priče i pjesme, no danas su dobili priliku da saznaju o njoj i „sve ono drugo što ih zanima“.

Družili smo se u sportskoj dvorani osnovne škole u Zlataru, a susret je održan i u PŠ Martinščina. Učenci te škole bili su posebno oduševljeni, jer je po prvi puta književni susret organiziran baš u njihovoj školi.

Oduševljenje nije mogla sakriti ni naša spisateljica kad su učenci nanizali pitanje za pitanjem i tako je upoznali „od glave do pete“.

Kako ste došli na ideju da pišete knjige?
Jednostavno sam vidjela da mi to leži.

Koja Vam je prva knjiga koju ste napisali?
„Upoznajmo se“.

Koja knjiga Vam je najdraža?
Nemam najdražu, svaka mi je posebna.

Koliko ste dosad napisali knjiga?

Objavila sam ih osam, a dvije još čekaju objavu.

Sa koliko ste godina napisali prvu knjigu?

Počela sam pisati dosta kasno, tako da sam prvu napisala sa 27 godina.

Opušta li Vas ka da pišete knjige?

Da.

Što Vas je potaklo na pisanje knjiga?

Potakli su me doživljaji - tuga, veselje, radost... u biti život.

Koji Vam je najdraži pisac ili spisateljica?

Sada Miro Gavran, a iz djetinjstva Mato Lovrak, Sanja Pilić, Ivan Kušan.

Koja Vam je knjiga najdraža?

Volim Harry Pottera.

Jeste li lektire doživljavali kao obvezu ili kao zabavu?

Neke su bile zabavne, neke su bile obaveza, ali se i u njima našlo nešto zanimljivo.

Koja Vam je lektira bila najdraža u osnovnoj školi?

Pa recimo: Bambi, Vlak u snijegu, Družba Pere Kvržice.

Koji s til glazbe volite?

Jako volim rock i to dobar rock.

„U glavi mi vječna zbrka
igraju se riječi, slova,
smire se tek na papiru,
kad nastane pjesma nova!“

Koje Vam je najdraže jelo?

Volim pomfrit, piletinu i zelenu salatu.
Volim i pizzu.

Tko Vam je najbolji glumac ili glumica?

Joj.... moji sinovi vole Angelinu Jolie
pa onda i ja, a glumac.... ma, Brad Pitt!

Koju ste školu završili?

Osnovnu, srednju pedagošku i zatim
Učite ljsku akademiju.

Što ste željeli postati dok ste bili dijete?

Željela sam biti veterinarica, ali sam
brzo shvatila da se bojim zmija, a vete-
rinari se ne smiju bojati zmija, zar ne?

Što ste po horoskopu?

Djevica, ali svi mi vele da nisam tipična
djevica. Ne znam.

Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Volim ga provoditi sa svojim sinovima.

Imate li kućnog ljubimca i kako se zove?

Imam psa. Opasnog. zove se Rea

Imate li vikendicu na moru?

Nemam, ali bih je željela unajmiti...
jako povoljno.

Biste li htjeli imati još djece?

Da, još jedno. Zašto ne? Sada imam
dva sina.

Kako se zovu Vaši sinovi?

Karlo i Ivor.

Kako se zove Vaš suprug?

Siniša.

Koji broj cipela nosite?

39.

Koji Vam je najbolji film?

Šesto čulo, ali to još nemojte gledati.
Čekajte 12 godina - šesti razred.

Koja Vam je najbolja grupa?

Jako volim Hladno pivo.

Što rado pamтите iz osnovne škole?

Praznike, ha, ha, ha... i druženje
s prijateljima.

**Imate li kakvu poruku za mlade pisce
koji žele poći Vašim stopama?**

Pišite što više možete... sve što vas
razljuti, veseli... sve pišite. Tko zna,
možda ćete jednog dana postati slavni.

Kakav ste dojam stekli o nama?

Razveselili ste me. Sve pratite, slušate,
PITATE...

Jako ste dobri i mislim da Vaša učiteljica
može biti ponosna na vas.

Razgovarali: učenici 4. razreda PŠ Mar-
tinščina, fotografija iz školske arhive

KNJIŽEVNI SUSRET S PAJOM KANIŽAJEM

Pavao Kanižavao

ide nikud ništa ima stigne sve što to izrima
sve što radi sve to fula ide zlatar stigne pula
molim isprič sve to šala ne se ljutit zabadava

Dana 25. 05. 2009. našu školu posjetio
je jedan od najpoznatijih hrvatskih
pisaca, gospodin Pajo Kanižaj. Pročitao
nam je nekoliko svojih pjesama i uveo
nas u svoj svijet mašte i stvaralaštva. U
kratkom razgovoru odgovorio nam je
na nekoliko pitanja.

Gdje ste odrasli?

Odrastao sam u Podravini.

Jeste li voljeli čitati knjige kao dijete?

Prve knjige koje sam pročitao bile su
lektire, a uz lektiru sam čitao i ostale
knjige koje su me zanimale.

**Koje su Vam, kao djetetu, bile najdra-
že knjige?**

Najdraže su mi bile Šegrt Hlapić i
Mali princ.

Koji su Vam najdraži pisci?

Od hrvatskih pisaca Ivan Kušan, a od
stranih Mark Twain.

Koju ste knjigu prvu napisali?

Prvo sam napisao knjigu „Bila jednom
jedna plava“.

Da niste pisac, čime biste se bavili?

Bio bih nogometaš.

Koliko ste knjiga do sada objavili?

Objavio sam 20 knjiga.

Jeste li dobili koju književnu nagradu?

Da, prvi sam dobitnik nagrade Ivana
Brljić-Mažuranić.

Koju biste nam svoju knjigu preporučili?

Preporučio bih vam knjigu

„Zapisi odraslog Limača“.

Zahvaljujemo pjesniku Paji Kanižaju i
nadamo se da će još mnogo puta biti
gost naše škole.

*Napisale: Klaudija Hriberski i Lana Če-
hulić - Mezak, 7., fotografija iz školske
arhive*

Književnik Pajo Kanižaj s mladim novinarkama

UGOSTILI SMO KNJIŽEVNIKA IVICU JEMBRIHA

O gospodinu JEMBRIHU

Ivica Jembrih Cobovički rado je viđen gost u našoj školi. Kako i ne bi bio kad je nadaleko poznato da su prvi stihovi gospodina Jembriha objavljeni upravo na stranicama Zidnih novina, današnjih Iskrice, još 1954. godine...

Gospodin Ivica Jembrih, je dan od najplodnijih hrvatskih pjesnika, posjetio nas je u veljači, u mjesecu mačaka i ljubavi. Bio je to vrlo topa o i s rdačan susret ispunjen pričama o djetinjstvu u Zagorju, o dolatalom mačku Aleksisu, o ljubavi, o kajkavštini.. Njegova kajkavska poezija nije mogla os tati nezamijećena, te je preveden na mnoge strane jezike, a i on je preveo mnoga strana djela na kajkavski jezik. Do sada je objavio pedesetak zbirki pjesama, putopisa i proze, haiku poezije, neke za djecu i mladež, neke za odrasle, a niz pjesama mu je i uglazbljeno. Radove objavljuje i u dječjim časopisima Smibu, Radosti, Zvrku i Modroj lasti, a iz intervjua u našim Iskricama možete saznati par sitnica više o pjesniku samom.

Gdje ste rođeni?

U Mihovljanu, Gregurovec Veternički (Hrvatsko zagorje).

Gdje ste pohađali školu?

U Zagrebu, Višu grafičku školu.

Kako ste počeli pisati?

S pet godina, po pločici.

Kada su bili objavljeni Vaši prvi radovi?

1954. na stranicama Zidnih novina u Zlataru.

Koje je Vaše prvo djelo?

Crna vrana i Dvije pjesme pod hrastićem, s 54 godine.

Gosp. Jembrih piše i haiku poeziju, a jedini je književnik koji prevodi japanski haiku na kajkavski jezik

Na kojim narječjima piše te svoja djela?

Na kajkavskom i čakavskom.

Kakve knjige radije piše te, za djecu ili odrasle?

Za djecu, jer najveći čovjek je dijete.

Što Vas je potaknulo na pisanje?

Imao sam dar, a riječ je najveći medij, pa sam počeo pisati i ilustrirati svoje knjige.

Što je bila Vaša inspiracija ili nadahnuće?

Inspiracija je kao disanje, potreba da budeš s nekim. Nadahnuće mi je to što je svaki čovjek rođen gol, pošten i slobodan.

Koje Vam djelo najviše znači?

Djela nastaju kroz duže vrijeme. Sva djela znače. Svako djelo ima svoju stvaralačku blagost.

Kako je biti pisac?

Živim za to, ali ne od toga. Ljudi su više opterećeni drugim medijima te se otuđuju od knjiga.

Pišete li kakvo novo djelo?

Završio sam prijevode i životopis te pišem više djela u isto vrijeme.

Imate li kakav savjet ili „recept“ za pisanje?

Ne, pisac treba pisati sve što osjeća.

Biste li što željeli promijeniti?

Ne, jer je naša dužnost slijediti sebe, a nezadovoljstvo samim sobom je najveći jal.

Bavite li se kakvim hobbijem u slobodno vrijeme?

Bavim se jogom, jer me opušta. Omiljene životne izreke su mi „Zlatar je moj oltar“ i „Naj je je, kak je je“.

Napisale: Katarina Jurki i Štefica Posarić, 8. a, fotografije iz školske arhive

Humanitarna akcija **BEZ IMENA** **ZA ONE S IMENOM**

Od Pepelnice učenici su se odricali svojih slatkiša i ne baš tako potrebnih stvari, potaknuti Isusovom rečenicom: *Što god učiniste najmanjem od moje braće, kao da meni učiniste...*

Oš Zlatar sa pripadajućim podružnim školama Donja Batina i Martinščina organizirala je humanitarnu akciju za šticeenike Doma za nezbrinutu djecu sv. Terezije od malog Isusa u Zagrebu.

Dom za nezbrinutu djecu

Pjesma, igra i učenje - tako izgleda svakodnevica desetak časnih sestara i 30-ak djece za koju se brinu. U zagrebačkoj Vrhovečkoj ulici smještena su nezbrinuta djeca kojima ove sestre pokušavaju nadoknaditi obiteljsku ljubav za koju su zakinuti. Zahvaljujući blaženoj Mariji Tereziji, utemeljiteljici ovog reda, domova za djecu bez roditelja poput ovog u Zagrebu ima po cijelom svijetu, a prvi je osnovan još 1891. godine. Najmlađoj bebi smještenoj u ovaj zagrebački dom bila su samo četiri dana.

Učenici humanitarci

Učenici su na poticaj vjeroučiteljica Anite Martinić i Ane Hudi za vrijeme korizme u školu donosili hranu za djecu predškolske dobi. Kupovali su i donosili Bebimil 1, Bebimil 2, sve vrste Lina, pšeničnu kruh, kukuruzno brašno, napolitanke, Petit kekse, razne dječje kašice, pudinge, zobene pahuljice... Od Pepelnice učenici su se odricali svojih slatkiša i ne baš tako potrebnih stvari, potaknuti Isusovom rečenicom: *Što god učiniste najmanjem od moje braće, kao da meni učiniste.* Oduševljeni idejom odricanja i žrtve za sebe i za one slične sebi, po svemu, samo ne po obitelji, u školu se kroz sedam tjedana slijevalo mnoštvo hrane. Za svaki doneseni komad učenici su dobivali kupone koje su samostalno lijepili na veliki plakat postavljen u hodu škole. Na taj način su pod svakim odmorom u gužvi ispred plakata mogli pratiti poje dinačna

razredna odjeljenja i tako postati još bolji. Na kraju akcije najbolji razred dobio je obećanu nagradu.

Kombi pun hrane

Po završetku akcije 3. travnja predstavnici učenika s vjeroučiteljicom su iz prostora škole u školski kombi jedva ugurali više od 20 velikih, punih kutija i krenuli za Zagreb. Sestra Bernarda je kao predstavnica doma preuzela hranu. Nije mogla sakriti oduševljenje, neprestano izgovarajući riječi: *Isuse Kriste, Isuse Kriste!!!* Jer ona zna u čije ime i oni i mi djelujemo na takav način. Učenici su upoznali prostorije doma i rad sestara karmelićanki. Naravno vidjeli smo i dječicu radi kojih smo došli. Pružali su ruke nama kao da nas znaju od prije. A plakali su nama kada smo odlazili.

Na povratku u Zlatar kod učenika se dogodilo još nešto neočekivano! Razmišljanje o svojim roditeljima i obitelji, s naglaskom na ono kada ih vidimo.

Zahvala Bogu za njih i molitva da naše odnose učinimo još boljima. Naučili smo koliko je malo potrebno da se na ljudskom licu pojavi taj lijepe osmeh.

Puni ujedno i veselja i žalosti vratili smo se doma u nadi i obećanju da će se ovakve akcije i dalje nastaviti unutar zidova naše škole.

Napisala: vjeroučiteljica Ana Hudi,

Srednja škola Zlatar pokrenula je humanitarnu akciju za slijepog i nepokretnog šestogodišnjeg Marka Benca iz Mihovljana. Akciji suse pridružili i svi „osnovnoškolci dobra srca“ iz matične, kao i iz područnih škola. Osnovna škola Zlatar sudjelovala je i u akciji prikupljanja sredstava za prevenciju protiv raka od prodaje narcisa, koju je pokrenula Udruga za borbu protiv raka „Zlatno srce“. Puno hvala svima!!

PJESMA nikla iz LJUBAVI

INTERVJU S MLADOM
SPISATELJSKOM NADOM
SAROM PARLAJ

Brojnim uspjesima naše škole možemo pribrojiti i nagradu Side Košutić koju je pjesmom «Lijepo je na zemlji dok ima na njoj pjesama niklih iz ljubavi» osvojila učenica 7.b razreda Sara Parlaj

Kako bismo bolje upoznali Saru i saznali što ju je potaknulo na pisanje ove pjesme, odlučila sam intervjuirati našu mladu spisateljsku nadu.

Lana: Što te potaknulo da napišeš ovu pjesmu?

Sara: Potaknuo me sam naslov «Lijepo je na zemlji dok ima na njoj pjesama niklih iz ljubavi.»

Lana: Pišeš li u slobodno vrijeme?

Sara: Pišem, kad imam inspiracije.

Lana: Hoće li ova nagrada biti poticaj u tvom daljnjem pisanju?

Sara: Da, i nadam se da će ih biti još.

Lana: Je li bilo teško naći inspiraciju za ovu pjesmu?

Sara: Nije, ponosna sam na svoju zemlju i jezik i nikad mi nije teško naći inspiraciju za takve teme.

Lana: Voliš li čitati u slobodno vrijeme?

Sara: Da, volim čita ti.

Lana: Najdraža knjiga?

Sara: Moja najdraža knjiga je Maturalac.

Lana: Kako planiraš provesti praznike?

Sara: Ljeto ću provesti u Njemačkoj i na moru, nadam se da ću se lu do zabaviti.

Lana: Najdraža boja?

Sara: Najdraže boje su mi ljubičasta i žuta.

Lana: Što radiš kad ništa ne radiš?

Sara: Kad ništa ne radim čitam, jedem čokoladu ...

Lana: Hvala ti na intervjuu i želim ti još puno uspjeha i nagrada u tvom daljnjem pisanju!

*Napisala: Lana Čehulić-Mezak, 7.a,
snimila Veronika Stipanač Podobnik, učit.*

LIJEPO JE NA ZEMLJI DOK IMA NA NJOJ PJESAMA NIKLIH IZ LJUBAVI

Zemlja je ova trpk,
snažna i moćna.
U ljubavi daje,
u mržnji otima.
Sjetno se smiješi,
sretna se veseli.
U smjeni dana i noći
ona je vječna.

Čovjek je samo putnik
na njezinim stazama.
Živi za ljubav
i zbog ljubavi.

Kroz život ga nosi
pjesma,
rad,
sloboda...

Lijepo je na Zemlji ovoj
sve dok je na njoj
pjesama što dušu liječe
i rastu iz ljubavi.

Sara Parlaj, 7.b

PONOSNI SMO...

LiDraNo

Dramsko – scenski nastup:

Lana Čehulić- Mezak, Klaudija Hriberski, Lana Pepelko, Dominik Dugorepec

Mentor: Brankica Matijašec

Literarni radovi:

Franko Borovčak, Lana Pepelko

Mentor: Veronika P. Stipanec

Novinarski rad:

Ana Klemar, 6.b

Mentor: Nevenka Šušljek

Školski list „Iskrice“ je predložen od županijskog povjerenstva za Državnu smotru, ali nije pozvan:

Štefica Posarić

Mentor: Nevenka Šušljek

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

MATEMATIKA

Karlo Pavlović, 4.r - osvojio 5. mjesto

Mentor: Ankica Krajnik

INFORMATIKA

Goran Hubak, 6.r - osvojio 1. mjesto

Ivan Delija, 8.r - osvojio 1. mjesto

Marko Jurec, 8.r - osvojio 2. mjesto

Mentor: Nina Posa rić

VJERONAUK – osvojeno ekipno 8. mjesto

Ivan Delija

Marko Jurec

Marko Hanžek

Karlo Mikulčić

Mentor: Ana Hudi

KEMIJA

Marko Hanžek, 8.r - osvojio 12. mjesto

Ivan Delija, 8.r - osvojio 14. mjesto

Mentor: Nada Kovač

HRVATSKI JEZIK

Katarina Jurki, 8.r - osvojila 4. mjesto

Mentor: Nevenka Šušljek

Lana Pepelko, 7.r - osvojila 6. mjesto

Mentor: Veronika Podobnik-Stipanec

FIZIKA

Katarina Jurki, 8.r - osvojila 2. mjesto

Štefica Posarić, 8.r - osvojila 9. mjesto

Mentor: Jadranka Fuček

TEHNIČKA KULTURA

Vinko Cimić 5.r, Neven Ivančić. 6.r

- osvojeno 13. mjesto

Mentor: Ankica Z. Žerjavić

ŽUPANIJSKA SMOTRA LIKOVNE KULTURE

David Mrkoci, Katarina Varga, Tomislav Ščapec, Valentina Buntak, Minea Bručić

Mentor: Zvonko Šarčević

ŽUPANIJSKA SMOTRA PJEVAČKIH ZBOROVA - osvojeno 1. mjesto

Klaudija Biškup, Lidija Vučković, Katarina Jurki, Ana Adanić, Sara Juretić, Mihaela Hitrec, Tihana Katić, Nikola Vuk, Matija Štahn, Valentina Buntak, Sara Parlaj, Elena Kudelić, Ana Ilčić, Ana Klemar, Ana Pavlin, Tijana Runjak, Amalija Parlaj, Mirna Posarić, Ana Rogina, Lucija Balaš, Iva Pribolšan, Dijana Škrlec, Jakov Spevec, Matea Pakšec, Kristina Škrlec, Kristina Škof, Ivana Bogi, Monika Kljak, Jasmina Jajtić, Glorija Varga

Mentor: Josipa Hopek

Na 52. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu Pjevački zbor OŠ "Ante Kovačića", Zlatar, osvojio je 3. mjesto i srebrnu plaketu!

Nastava u knjižnici

KAKO USPJEŠNO UČITI

Danas nam je umjesto učiteljice Veronike nastavu održala naša gradska knjižničarka. Jupiii!!! Konačno malo promjene (nije da mi ne volimo našu učiteljicu, ali svaka promjena je dobro došla). Ljubazna gospođa Lovorka, knjižničarka gradske knjižnice ukratko nam je ispričala život Mari na Držića, kojemu je bila posvećena 2008. godina. Meni se posjet knjižnici svidio, naučila sam mnogo toga, a i bilo mi je lijepo učiti u drugačijem okruženju.

Iz knjižnice smo se uputili svojim kućama s mnogo više znanja.

Napisala: Antonija Pozaić, 7.b, fotografija iz školske arhive

Kad bi bilo...

Tijekom posljednjih tjedana uvježbavamo svoj završni ples, iako nam baš i ne uspijeva. Priprema je jako naporna. Plešemo u parovima, pa dječacima često stradavaju prsti na nogama...

Govor će biti u znak zahvale profesorima za sve kolce i špotance te dobre namjere

Još malo i gotova je još jedna godina mučenja u ovoj školi. Započet ćemo novi period u životu i upoznati nove prijatelje. Kao i svake godine biraju se učenici generacije. Prije nekoliko tjedana ispunjavali smo anketu o učenicima našeg razreda. Pitanja su bila poprilično „šašava“. Učenik generacije bi po našoj procjeni trebao biti marljiv, pošten, iskren, dobar prijatelj i zafrkant te imati kulturu i znanje.

Tijekom posljednjih tjedana uvježbavamo svoj završni ples, iako nam baš i ne uspijeva. Priprema je jako naporna. Plešemo u parovima, pa dječacima često stradavaju prsti na nogama.

Započele su pripreme i za svečanu oproštajnu zabavu. Svaki razred bira svog predstavnika koji će voditi govor. U našem razredu predstavnica je Ana, koja je prirodno „vudrena“ darom izražajnog čitanja. Govor će biti u znak zahvale profesorima za sve kolce i špotance te dobre namjere. Nakon govora slijedi taj dugo iščekivani „veličanstveni“ ples. Cure će se make-upati po toaletima, a dječaci će se mirisati i gelirati, kako bi svi izgledali što ljepše i bolje.

Nakon plesa ćemo raski pokloniti dar, koji smo joj mukotrpno birali. Taj dar je znak naše zahvale za svu podršku, velikodušnost i razumijevanje svih ovih godina.

Nadamo se da će svi biti preplavljeni emocijama i tužni zbog rastanka.

Zatim ćemo omastiti brk na zakusci i zasladiti se tortom i kolačima. Poslije toga večer ćemo provesti plešući, svirajući, glupirajući se te zafrkancijom. Najteže će nam zasigurno pasti rastanak i kraj.

Napisale: Katarina Jurki i Štefica Posarić, 8.a

Omastit ćemo brk na zakusci i zasladiti se tortom i kolačima...

Večer ćemo provesti plešući, svirajući, glupirajući se te zafrkancijom. Najteže će nam zasigurno pasti rastanak i kraj...

NOVI POČETAK

Osam godina provedenih zajedno u klupi,
osam godina prijateljstva, osam godina svađa,
primirja, tučnjava i opraštanja,
osam godina maštanja...

Bliži se kraj osmog razreda. U cijeloj školi vlada jedan veliki problem. Kamo nakon osnovne škole???

Svakim danom sve smo bliže toj odluci, sve više strahujemo hoćemo li se upisati u željenu školu o kojoj nam ovisi budući život. Još nisu počele borbe u vezi popravljavanja ocjena, no počeli su veliki ispiti koji su nam važni za zaključnu ocjenu. Novi početak, kao da idemo nešto novo proživljavati, a zapravo, uopće neće biti ništa novo. Škola k'o škola, profesori k'o profesori, sve isto, samo što se odvajamo od svojih najboljih prijatelja. Svatko ima svoju želju i svatko će je ostvariti. Osam godina provedenih zajedno u klupi, osam godina prijateljstva, osam godina svađa primirja, tučnjava i opraštanja, osam godina maštanja, planiranja, kao da će sve pasti u vodu. Osnovna škola je škola djetinjstva, igre, zabave, smijeha, plača, suza, tuga. Bilo je svega, a sada to moramo napustiti i krenuti u novi početak.

Steći ćemo nova prijateljstva, no nikada novi prijatelji neće zamijeniti one s kojima smo proveli osam dugih, predugih godina. I to je ipak novi početak, korak u život, priprema za budući život. Nadam se da će biti barem približno kao što bilo u osnovnoj.

Napisala: Ivana Bogi, 8.a

Dar razrednica ma je znak naše zahvale za svu podršku, velikodušnost i razumijevanje svih ovih godina...

Osmasima...

Pred sobom vidim mlade koji su postali ozbiljniji, zreliji, odgovorniji, samostalniji. Željela bih misliti da sam i ja kao razrednica, nekim savjetom, mišlju, razumijevanjem ili samo slušanjem, bila zaslužna za vaše odrastanje...

Prošle su četiri godine od trenutka kada smo se prvi put upoznali i kad sam vam se predstavila kao razrednica. Vi ste prvi put bili u petom razredu, a ja sam prvi put bila odgovorna za vođenje i odgajanje tako mnogo djece. Pomislila sam – četiri godine – pa to je čitava vječnost. A sada moram reći da su prošle za tren.

Pred sobom vidim mlade koji su postali ozbiljniji, zreliji, odgovorniji, samostalniji. Željela bih misliti da sam i ja kao razrednica, nekim savjetom, mišlju, razumijevanjem ili samo slušanjem, bila zaslužna za vaše odrastanje. Nadam se da je tako jer svatko bi se ponosio ne samo s vama, učenicima mojeg razreda, nego i sa svim osmašima.

Moram reći da sam danas tužna, jer ste vi moji učenici, moj razred i vezala sam se za vas, a ovo je ipak rastanak.

Ali, danas sam i sretna i slavim što ste uspješno završili osnovnu školu, prvi važan korak u vašem životu.

I ja i ostali nastavnici trudili smo se dati vam znanje i temelje na kojima ćete dalje graditi. Vi trebate odlučiti kako ćete najbolje iskoristiti te temelje. Pred vama je život i trebate se zapitati kako ga želite provesti. Ja vam želim da ga provedete u radu, zalaganju i uspjehu. No nemojte se bojati ni sanjati ni željeti jer optimisti kažu da se najljepše želje uvijek ostvaruju.

Razrednica Kristina Fruk

Lica prolaznika

Samo jedno nasmiješeno lice u moru svih umornih i zabrinutih lica, vrijedno je zlata. Ali, ovo je samo mišljenje jednog dječaka, koji se nada da će promijeniti svijet...

Marko Stažnik, 1.r, PŠ Martinščina

Sve je upućivalo na prelijep dan, a tada, kao da je netko maknuo branu s nabujale rijeke, razlila se kiša. Kapljice su počele padati neumorno poput padobranaca, a užurbani grad je nastavio svoj život pod velikim oblakom smoga. Prolazim mračnim ulicama grada, a negostoljubivi stanovnici me uopće ne primjećuju, a vjerojatno tako ni jedno drugo živo biće. Sve što se čuje jest sablasna tišina prožeta ponekim zvukom automobila ili tramvaja. Podignem glavu i ugledam zabrinuta i umorna lica prolaznika. Njihove oči gledaju ravno u pod. Oni ne vide nebo i zvijezde, jer imaju svoje probleme. Ne primjećuju laste koje se vraćaju u svoja gnijezda. Oni neće stati, premda samo na tren, kako bi pomirisali cvijet koji je tek izrastao... jer su prezaposleni. Gdje je nastao problem u društvu, gdje je sve pošlo po krivu??

Problem smo mi sami.

Svi želimo promijeniti druge, a sebe ne vidimo. Promjenom sebe, promijenit ćemo druge, promijenit ćemo svijet. Kada bismo svi imali vremena za druge, učinili bismo svijet ljepšim mjestom za život. Nažalost, mislim da se ovaj problem ne može riješiti.

Tempo života je sve brži i brži, ubrjava poput jurećeg automobila koji će naletjeti na zid, te će se raspasti na tisuće i tisuće dijelova.

Međutim, samo jedno nasmiješeno lice u moru svih umornih i zabrinutih lica, vrijedno je zlata. Ali, ovo je samo mišljenje jednog dječaka, koji se nada da će promijeniti svijet.

Napisao: Ivan Delija, 8.b;

likovni rad: Mihaela Hitrec, 8.b

Upoznaj me

Ljudi koji me poznaju, a njih ima puno, znaju kakve mi je boje kosa. Neki bliži znaju kakve oči imam, ali velika većina ne zna što ja uistinu volim. Ja volim sunčane dane, hladne limunade i dobre romane...

Voljela bih imati ljude koji me znaju, ne samo izvana, već i iznutra. Da znaju što volim, što me usrećuje i čemu se nadam. Voljela bih imati nekoga tko me poznaje kao osobu, tko zna koju boju volim i da zna kada ću nešto reći ili učiniti...

Ljudi koji me poznaju, a njih ima puno, znaju kakve mi je boje kosa. Neki bliži znaju kakve oči imam, ali velika većina ne zna što ja uistinu volim. Ja volim sunčane dane, hladne limunade i dobre romane. Volim i tople kupke, dobru glazbu i pjevanje, osim kad sam na zboru. Zbor je stavka u mom životu koja mi je draga, koliko i mrska. Najljepši mi je dio dana koji provedem s najboljom prijateljicom. Mislim da ona zna o meni sve, isto kao i ja o njoj.

Ono što njoj ne kažem, ne postoji i ono što ja volim, sviđa se i njoj, i obrnuto.

Ima još lijepih trenutaka u danu, kao što je sat vremena samo za mene, moj televizor i računalo. Tada mogu raditi sto stvari odjednom i nikad ne pogriješim, jer radim ono što volim. Ne volim biti često sama, što je i nemoguće uz mlađeg brata i sestru. Nekad je biti starija sestra dobro, a nekad ti se to obije o glavu. U svakom slučaju, nikad mi ne nedostaje društvo. No, povremeno znam biti usamljena i nikog nije za to briga. Voljela bih imati nekog tko bi znao da sam tužna, usamljena ili potištena, da zna kako se osjećam.

Nakon svih ovih riječi shvatila sam da ja to sve imam i da upravo sada sjedi pored mene i pokušava nešto lijepo napisati o sebi, kao što to činim i ja.

Napisala: Ana Adanić, 8.a,

likovni rad: Vedrana Škof, 4.b

MUOJ DEDEK

Muoj dedek tak srečne živi
nikam se njemu ne žuri.
Na vudienku si naviek male legne i prespi.

Kravice si nahrani saki dan
negda je pusti i male van.
Zraka im friškuga tri eba dati
makar više zem lju ne mouraju urati.

Penziju malu ima,
a pudeli ju dedek vsima.

Niš se on ne žali.
Jesti i piti ima
same mu nekak zdravlje ne štima.

Noge ga buliju stalne
a k doktoru neče iti
neče tablete piti.

Rajši si muoj dedek vina spiye
vu vinu se zdravlje i muoč kriye.

Trsiče si diela sam.
Pošten je čovek i nikuga ga nije sram.

On se radi pulitike ne sekiera niš
same zna reči: „Opet lažeju! Viš!“
Zate on tel eviziju gledeti n eče.
Niš mi neju dali, niesam ja te sreče.

Puskupljenje ga ne dir a
on ima jesti, piti i mira.

Hmrieti ga strah nije
senek veli: „Bolje kesnieše nek prijel!“

Rada se buom zmslila dedeka svega
i teške mi bou da više ne ga.

Mihaela Hitrec, 8.b

Amalija Parlaj, 6.a

SEGA MI JE DOSTA

Gda v jutre se zbudim
i čez okne gledim
pri srčeku mi je
nekek tople, nekek liepe.

I unda mi brat i sestra
veselje pukvari ju.
Dereju se i kričiju
i već za ran van bežiju.

Mira mene ne daju
i tiče zbudiju pu cielumu gaju.

Tak me resrdiju
da mi je sega dosta
i tuo v nedelju
na buožji dan.

V sedem v jutre me zbudiju.
I tak me bez vuolje ustaviju.

Ana Adanić, 8.a

MOJE DVURIŠČE

Moje dvurišče je kak butanički vrt.
Na njega rad duojde saki krt.
Engleska trava, zeleni ljuj
po nje kad hodiš ne moreš dubiti ljuj.

Vu njem ima čri ešenj
bieli, črljeni i rd eči.
Uriejuf,
turčinuf i klješčakuf.
Jabuk ima sake felje.
Rušek i sljif
sem na veselje.

Kre veljikuga cvetnjaka moje mame
rasteju čak huljanderi i palme.

Saka biljka svoje meste ima.
Kre plota stujiju smreke, jele
i koji ariš se klima.

V souseduve dvurišče
nemre nišči zajti.
Vu njem moreš same
kupinje najti.

Da bi muoj butanički vrt
furt cvel
nema čuveka šteri ga
ne bi štel.

Ana Klemar, 6.b

Katarina Grandavec, 4.r, PŠ Martinščina

VODI U ČAST

Vodi u čast pjesmu ću napisati
i pokoji novi stih dobaciti.

Vodi u čast smeće ne ćemo bacati
i mačiće utapati.

Vodi u čast novi cvijet ću napraviti,
bijelu boju ću mu odjenuti,
ime voda ću mu našiti.

Vodi u čast vodeni grad ću stvoriti,
morsku leptiricu kao stanovnika dodati
i još pokojeg voden konja izmisliti.

Još ću svoje misli svakog dana
vodi u čast pokloniti.

Petra Pretković, 6.b

KAK SME SE IGRALI

Kad sme se igrali ovu zimu

Pišta i ja, šтели sme huditi po ledu. Ja
sam prvi prepal, a on za menu. Bila je
glibuka voda pa su nam drugi Pišta i
Patricija šтели pomoći sneti nas s vode
vun.

Onda su i oni opali v potok.
I onda sme leteli dim e se presliječi.

Stjepan Haban, 4.r,
PŠ Donja Batina

Jesen u mom zavičaju

Moj zavičaj u jesen
meni je najljepši.
Sve je već žuto,
a lišće lepršavo.

Neke su grane napuštene i jadne
bez žutog lišća.

Vjetar puše, lišće nosi, pokoji
oblačak nebom juri.

Ptice se vesele lijepom danu.
Kukuruz se bere, njive će biti
napuštene i tužne.

Dunja zrije. Sunca je još malo.
Jesen je tu.

Patricija Škreb, 4.r,
PŠ Donja Batina

Mihael Grzelja, 4.r, PŠ Martinščina

Jesenska vila

Došla je jesenska vila
i prosula je vilinska krila.
Čaroliju je svoju prosipala
i život naš promijenila.

Haljinu je svoju smeđu odjenula
i lišće s grana skinula.

Travu je draguljima posipala
i tmurni plašt spustila.

Zelenim štapićem zamahnula
i šarene plodove stvorila.
Sunce za oblak sakrila
i kišu na vrata donijela.

Valentina Varga, 4.b
Vedrana Škof, 4.b

Proletna priča

Ja sam proljeće. Moj zadatak je da obiđem svaki kutak i probudim svaku biljku.

Ja sam lijepo godišnje doba jer se svako jutro čuje veseli cvrkut ptica. Najljepše mi je gledati djecu kako veselo skakuću po livadi ili se igraju na igralištu.

Sa suncem sam dobar prijatelj i ono mi pomaže svojom toplinom i svjetlošću rascvjetati proljetno cvijeće. Jako me veseli kad vidim sretnu djecu kako pokraj potoka i u šumarcima beru visibabe, zvončice i cica mace.

Proljeću se svi vesele, odrasli i djeca, ptice i biljke pa čak i potočić veselije žubori.

Kada dođe doba da se povučem u svoje mirovanje, prepustit ću prirodu dalje ljetu. Ono će je njegovati i rascvjetati svojim ljetnim bojama, a ja ću se vratiti iduće godine u isto vrijeme.

Do tada vas sve pozdravljam!

Karlo Bukal, 3.a

Kiša

U jesen pada kiša
i sve je viša.

Kiša se divi
svakome kišobranu
koji je sivi.

Kiša curi
meni se ne žuri.

Kiša voli padati
i ujutro spavati.

Na moru ju čeka bura,
a u Međimurju rijeka Mura.

Dario Miškec i Martin Posarić, 4.b.

Zima u šumi

U šumu se tiho ušuljala kraljica zima. Kraljica je svojim čarima obukla šumu u bijelu debelu haljinu, a na vrh joj stavila kristalnu krunu.

Šuma je sada pusta i tužna. Ona spava i miruje. Mnoge životinje su u njoj našle svoj topli dom. Neke spavaju duboki zimski san pa šuma štiti da ih ne probudi. U ovo vrijeme rijetko u šumi vidimo koju životinju jer im je hladno pa se skrivaju. Ponekad ugledamo zeca koji protrči brzinom rakete, a iza sebe u snijegu šapicama ostavlja sitne tragove. Imamo li i malo sreće možemo sresti malu srnicu, koja nas nježnim pogledom moli za hranu. Po snježnim granama drveća skakuću promrzle ptičice kako bi se ugrijale. I one nas mole za hranu. Iz grmlja se čuje kos, koji tužno pjeva svoju pjesmicu.

Biljaka nema puno. Sakrile su se ispod lišća i bijelog pokrivača. Jedino drveće, a posebno hrast diže glavu visoko u zrak ne bi li ga pomilovala topla zraka zubatog sunca. Puteljci, stazice i potok zaleđeni su. Poneki puteljak ima sreće da se po njemu sanjkaju djeca. Prave mu društvo da nije sam. Zbog hladnoće malo ljudi posjećuje šumu. Nađe se tu jedino pokoji lovca, šumar ili zalutali šetači. Danju je šuma sva u bijelom, ali noću izgleda kao da su u njoj ogromni, strašni, crni divovi. Ti divovi, to je drveće koje širi svoje grane na sve strane. Kada pušu hladni sjeverni vjetrovi, iz šume se čuju strašni šumovi, zavijanje i fućkanje. Tada drveće pleše samo sebi poznatu vrstu plesa.

Šume nam pružaju posebnu idilu zimi. Svi mi, mali ili veliki, znamo da nam šume daju kisik i zato ih moramo saditi, čuvati i brinuti se o njima.

Sandra Štahan, 4.a

Štefica Culi, 5.a

Haiiku

ŠKOLA

Prepuna torba.
Teške knjige posvuda.
Volim školu.

VELIKI ODMOR

Radost svih đaka.
Sendvič i sok na klupi.
Igra, vriska, smijeh.

MATEMATIKA

Brojevi razni
motaju se po glavi.
Teški računi.

ŠKOLA

Osmijeh, suza,
igra i teret znanja.
Predmeti teški.

ŠKOLA

Novi predmeti.
Učenje i zabava.
Ocjene razne.

ŠKOLSKI ODMOR

Zvuk školskog zvona.
Igranje i zabava.
Dječja radost vlada.

POVIJEST

Putovanje u prošlost.
Godine i događaji.
Povijest volim.

ŠKOLSKO ZVONO

Najdraži zvuk.
Svi ga jedva čekaju.
Igra i radost.

MATEMATIKA

Zbroj i razlika,
dijeljenje i množenje.
Računi teški.

ŠKOLA

Gomila đaka.
Teška torba u ruci.
Znanje posvuda.

KNJIGA

Prepuna znanja,
tekstova, zadataka.
Volim čitati.

GLAZBENA KULTURA

Sreća i radost.
Glazbeni je zabava.
Pjesme i note.

ŠKOLA

Hram znanja, igre.
Đaci joj se vesele.
Zazvonilo je.

TORBA

Pognuta leđa.
Školskih teških knjiga
prepuna torba.

LEKTIRA

Bajke, romani...
Knjige prepune priča.
Lektiru volim.

ŠKOLA

Znanje pre nose
učitelji i knjige.
Glava se puni.

GEOGRAFIJA

Mora i kopna.
Putovanje svijete tom.
Svemir oko nas.

ODMOR

Radosno zvono.
Vesele me odmori.
Knjige zatvaram.

ŠKOLA

Zvono na hodniku.
Na sat uče nik žuri,
za znanjem juri.

LOPTA

Lopta skakutava
đacima radost pruža.
Razbijeni prozor.

ODMOR

Zatvaranje knjiga.
Iščekivanje zvona.
Veseli odmor.

LIKOVNA KULTURA

Stvaranje slika,
rezanje i bojanje.
Svi se vesele.

ŠKOLA

Ocjene razne.
Svaki dan pune torbe.
Vika posvuda.

Napisali:
Amanades Fijačko, 5.b
Marko Galić, 5.c
Jasmina Jajtić, 5.c
Mirjana Keliš, 5.b
Monika Kljak, 5.b
Iva Mikulec, 5.b
Petra Mikulec, 5.b
David Mrkoci, 5.b
Nikola Ožvald, 5.b
Matea Pakšec, 5.c
Kristina Škof, 5.c
Katarina Varga, 5.c
Likovni rad:
Dijana Škrlec, 6.c

MALE ŠALE

Prepad

Šetajući razredom profesor provjerava znanje učenika. Došavši do Marka, naglo ga upita:
 - Ivan Mažuranić?
 - Ah, već sam mislio da ste mene prozvali - uzdahne Marko.

Kinezi

- Hvala Bogu što nisam četvrto dijete - reče Ana majci po povratku iz škole.
 - Kako to misliš?
 - Pa učiteljica nam je rekla da je svako četvrto dijete na svijetu Kinez.

Kupovina

- Kupujem, kupuješ, kupuje... koje je to vrijeme Ivice?
 - Vrijeme sezonske rasprodaje, učiteljice!

Materinji jezik

- Tata, zašto naš jezik zovemo materinji jezik?
 - Zato, sine, što tate rijetko dolaze do riječi!

Zadaća

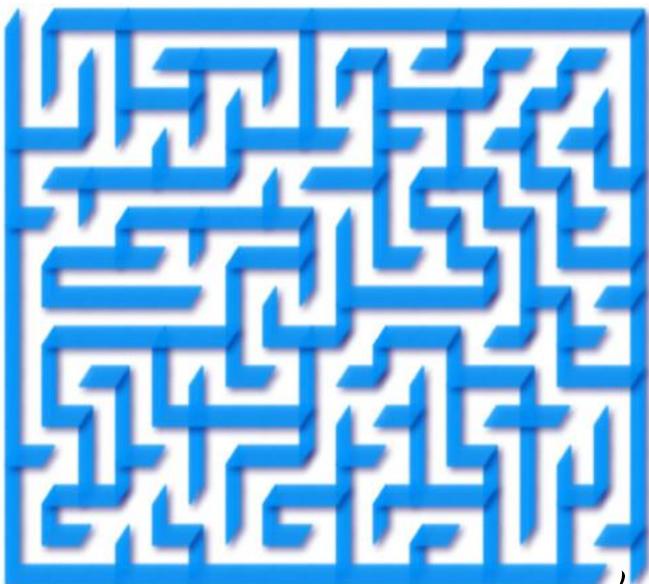
Učitelj se obraća Ivici: - Nisi napisao zadaću?
 Ivica: - Oprostite, ali jučer ste izgledali tako loše da sam mislio da danas neće biti nastave.

ŠKOLSKI BISERI

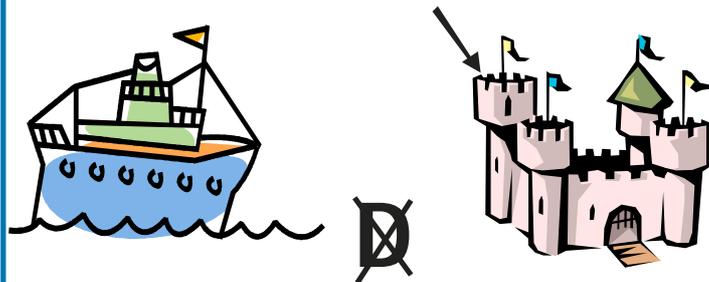
Ne diši te dok vam ja govorim.
 ... je rođen od 1799. do 1849.
 Je l' vi mene slušate dok ja pišem?!
 Daj upali svjetlo da bolje čujete na ploču.
 Grmila je munja.
 Recite svim vašim roditeljima...
 Da nikog nisam čula osim samu sebe!

LABIRINT

REBUS

Rješenje: _____

Ri ješi rebus i otkrij naziv jedne zelene biljke koja sadrži puno vitamina.

SALATA OD SLOVA

Finde 21 Wörter in diesem Buchstabensalat und hier ist auch der Name unserer Schuldirektorin versteckt!

(Pronađi 21 riječ u ovoj „salati“ od slova, a tu je sakriveno i ime naše ravnateljice škole)

E	S	X	E	I	L	E	N
D	A	G	E	H	E	N	E
I	M	X	L	Y	I	M	I
W	O	R	A	J	N	A	N
I	N	A	U	A	N	C	K
E	D	T	F	C	A	H	E
D	I	E	E	K	S	E	I
D	E	N	N	E	E	N	N

(Priredio: Predrag Ceboci, prof.)

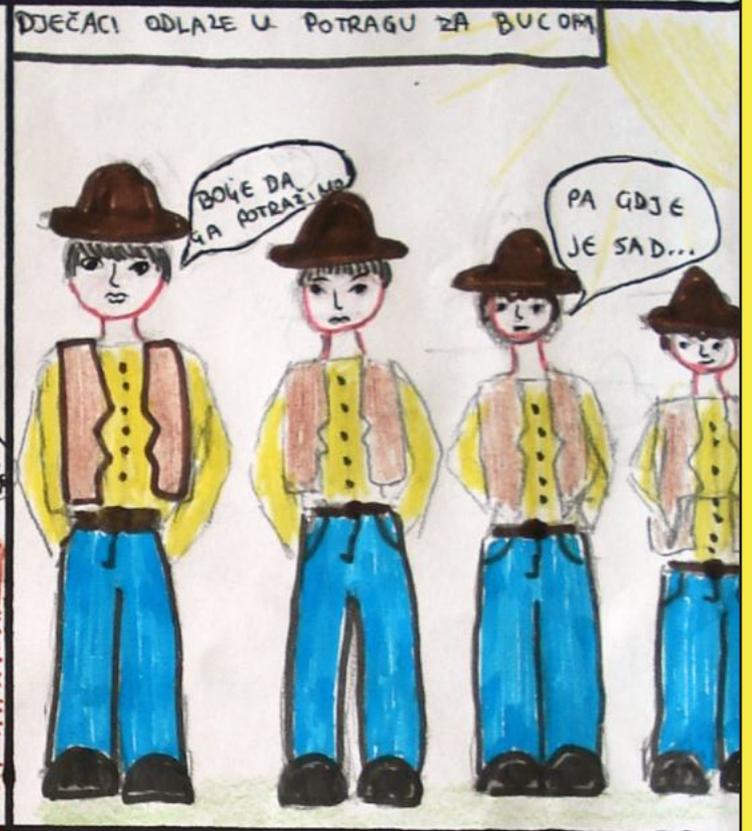
DOPUNJALJKA

Č_ O R A K
 S V _ Z A C
 K O N _ D O R
 S V _ A K A
 G _ Z E L A

Na crtice treba upisati slovo koje će s upisanim slovi-
 ma dati ime jednog pripadnika životinjskog svijeta.
 Upisana slova daju ime jedne naše ugrožene životinje.

SMOGOVCĀ-BUCO u bijegu

NAJBOLJI ODMOR...

